

С. ХМАРА НАДІСЛАВ ЗАПИТ ДО УКРАЇНСЬКОГО КГБ

Київ. — Народний депутат України Степан Хмара 20-го листопада надіслав депутатський запит на ім'я начальника УКГБ УССР М. Галушка. У запиті С. Хмара сказано:

„17-го листопада 1990 року група працівників міліції у формі та в цивільному, без перешкоди охорони зайшли в приміщення будинку Верховної Ради, не пред'являючи документів (охорона від них цього не вимагала). Міліціонери поводитися брутально зі мною та з іншими депутатами. Мені заламали руки й поволокли до автомобіля, який стояв у внутрішньому майданчику Верховної Ради, не давши навіть взяти необхідні речі та одяг. Інших депутатів штовхали. Охорона спокійно спостерігала за цим беззаконням і не втручалася. Більше того, охорона сприяла порушенням, перекривши двері в коридорі. З цього приводу прошу відповісти мені на такі питання: Хто з керівництва УКГБ УССР, якому безпосередньо підпорядковується охорона Верховної

Ради, дав розпорядження пропустити міліцію в будинок Верховної Ради? Чому і на цей раз працівники КГБ не виконували свого обов'язку по охороні народних депутатів? Зокрема міліціонери скопили під руки депутата І. Деркача. Хочу почути вашу оцінку цього безпрецедентного випадку. Чи вважаєте ви, що після цього, що трапилося, ваше відомство може продовжувати охорону Верховної Ради?

В той же день С. Хмара надіслав звернення до учасників паризької конференції країн-учасниць Гельсінкського процесу, у якому повідомляв, що правляча КПРС намагається розправитися з ним за його політичні погляди. У зверненні С. Хмара висловив переконання, що без незалежної української держави європейська стабільність буде хиткою і закликав учасників конференції не бути байдужими до процесів, які відбуваються в Україні, оскільки байдужість може призвести до рецидиву тоталітаризму.

Хор „Гомін” повернувся в Україну

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — Чоловічий хор „Гомін” зі Львова і два співачки ансамблі „Смерічка” і „Світлиця”, закінчили своє дуже успішне турне по ЗСА концертом в Центрі Української Культури в С. Бавді Бруку, Н. Дж., у понеділок, 19-го листопада. При вступі вивчений залі концерт відкриває коротким словом Марія Гельбіг, привітавши присутню на залі Ульяну Дячук, головною передсідниці Українського Народного Союзу, яку відіслав від хору „Гомін” привіт староста Ярослав Левкович, вручаючи їй китицю квітів.

Після закінчення програми, яка проходила з певною ноткою смутку з причини близького від'їзду, до виконавців промовила У. Дячук від УНСОУ, що спонсорував турі і уважав за свою честь допомогти у цьому ділі. Вона дякувала учасникам концерту за їхню любов до української пісні, яку вони уміли з таким серцем і душею передавати слухачам по всіх містах ЗСА, де тільки відбувалися концерти. І всі вони зустрілися з теплом і гостинністю українських громад, а особливо до Відділів УНС, які допомагали організації та фінансово, як і обдаровували щедро членів тури чим та як могли. Тут вона вітала як прощаючи співаків передає їм квіти, а при тому ще один дарунок від Окружного Комітету УНСОУ в Чикаго, що зайнявся там концертами, у формі доходу, який залишився після покриття усіх витраток, в сумі по 20 дол. для виконавців.

Своє тепле слово У. Дячук закінчила проханням, щоб хористи передали в Україну запевнення, що українці в Америці вірять, за словами І. Франка, що Україна „засяде у народів колі”.

Від Окружного Комітету УНС вітав учасників концерту голова округу Михайло Захарко, а від несприятливо-го Патріарха УАПЦ Мстислава, о. протопресвітер Артемій Селепина.

Перед тим останнім концертом хор „Гомін” та естрадні ансамблі „Світлиця” і „Смерічка” виступали з концертом у Нью-Йорку, де описана відбулася багатородинна дуже успішна забава. В часі концерту виступила з прощальним словом до учасників турне їхня опікунка і організаторка цього турне М. Гельбіг, власник подорожного бюро „Сковп”.

У своєму слові вона дякувала не лише хористам та ансамблям, які їм диригентом й Олександром Цигликовим і солістам. Особливо дякувала Українському Народному Союзу та хорі „Думка” за довіру та співпрацю, а усім католічним і православним церквам та громадам за сердечне прийняття. Не забула вона подякувати своїм співробітникам з бюро „Сковп”, а передусім Стефі Чаплинській, яка проїздила з нею ціл ЗСА і турне, а на кінець просила, щоб усі члени цього незабутнього турне залишили у своїх споминах лише якнайкращі хвилини, яких було в часі цих двох тижнів напевно багато.

Раннім ранком 20-го листопада хористи цими самими автобусами, що возили їх по ЗСА, від'їхали з Нью-Йорку до Вашингтону, а відтак літаком Аерофлоту до Москви та поїздом до Львова, куди доїхали в п'ятницю, 23-го листопада. Із-за браку місця на літаку естрадні ансамблі „Смерічка” і „Світлиця” відлітали в Україну в четвер, 22-го листопада.

ЗАПРОШУЄ КЛЮБ СЕНЬОРИВ

Нью Йорк. — Клуб сеньйорів при Товаристві „Самоміч” запрошує своїх членів і старше громадянство на товаришську зустріч, яка відбувається в суботу, 15-го грудня, о 2-й годині по полудні у власній домішці (98 Друга авеню) в Нью Йорку.

Померла А. Курилко

Стемфорд, Конн. — У понеділок, 26-го листопада, 1990 року, померла в місцевості Дарін, Конн., св. п. Анна Курилко, вдова по кооператорові Йосифові Курилкові. А. Курилко працювала весь час головним касиром в Центросоюзі у Львові, в Америці працювала активно в різних організаціях і була членкою Українського Народного Сою

зу у 39-му Відділі в Сиракузах, Н. Й.

Парастанс буде правитися в середу, 28-го листопада, о год. 7:30 вечора, в похоронному заведенні Босака, 545 Бетфорд авеню в Стемфорді. Похорон — у четвер, 29-го листопада, до церкви св. Володимира в Стемфорді і на цвинтар св. Духа в Гемтонбургу, Н. Й.

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ВІДБУВ ПЕРШІ ПІСЛЯКОНВЕНЦІЙНІ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Обраний 32-ого Конвенцією Українського Народного Союзу його Головний Екзекутивний Комітет, очолений головним передсідником Ульяною Дячук, відбув тут в суботу, 17-го листопада, в Головній Канцелярії, свої перші післяконвенційні наради, під час яких, крім звітувань, розглянено широкий діапазон питань, проблем і планів на найближче майбутнє. Львівну частину наради відділено на розв'язку подій в Україні, які створюють нові потреби, а з тим і нові виклики УНСОЮЗОВІ і цілій українській діаспорі.

Наради відкрили і ними проводила головний передсідник У. Дячук, а крім неї брали участь: заступник головного передсідника д-р Нестор Олесницький, головний директор на Канаду мгр Іван Геврик, заступник головного передсідника Глорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Олександр Благітка і від Головної Контрольної Комісії її новообраний голова Василь Пастушок.

Після прийняття порядку наради, запропонованого головним передсідником, У. Дячук попросила до звітування, як першого згідно з традицією, головного касира О. Благітку.

Звіт О. Благітки

За дев'ять місяців 1990 року майно УНСОЮЗУ зменшилося на суму 300,000 дол. Загальна сума майна на кінець вересня цього року була 64,012,899 дол.

Основною причиною зменшення майна УНСОЮЗУ була виплата конвенційних коштів, в сумі понад 400,000 дол. Також зросла цього року виплата дозрілих вивільнених грамот на суму 120,000 дол.

За дев'ять місяців отримано відсотків від позички на будівлю УНСОЮЗУ в висоті 175,000 дол., на суму 300,000 дол. менше, як рік раніше.

Прибутки Союзівки зросли на 45,000 дол., але витрати також зросли на 14,000 дол.

Виплати видавництва осягнули суму 1,095,848 дол. за дев'ять місяців. Вони зросли цього року на 53,000 дол.

Корпорація Дому УНСОЮЗУ мала всіх прибутків на загальну суму 1,847,606 дол. Ці прибутки були менші на 511,230 дол., як у 1989 році,

з огляду на те, що приблизно одна третя будинку є порожня.

Сума всіх витраток вносила 1,750,000 дол.; у порівнянні з 1989 роком витраток було менше на суму 403,000 дол.

Ми найняли фірму Кушман і Вейкфільд, яка спеціалізується у винайманні комерційних реальностей. З огляду на економічний релієз і будову комерційних будинків у нашій околиці не сподіваємося можливості заповнити порожні приміщення в будинку в короткому часі.

Другим звітував головний секретар В. Сохан.

Звіт В. Сохана

Впродовж 10 місяців 1990 року придбали секретарів відділів та організаторів 1,368 нових членів, в тому 515 членів департаменту молоді, 664 членів департаменту дорослих та 189 на грамоти акцидентного забезпечення. Найбільше популярними класами забезпечення в департаменті молоді були грамоти клас Р-20, Е-20, „дабл ю” і „один разовими вкладками (що їх за купили дідуся та бабусі для вучач) та терміновим забезпечення до 23-го року життя. В департаменті дорослих найбільше популярними були грамоти клас „дабл ю” (на ціле життя), Р-20 та Е-20.

За дев'ять місяців видано 1,265 грамот на загальну суму 7,324,000 дол., а переслі сума забезпечення цих нових грамот вносила 5,790 дол.

Втрати в числі членів, підсумовані тільки за дев'ять місяців 1990 року, вказують на те, що 1990 рік мав менші втрати в членів, як це було попереднього року. За дев'ять місяців передчасні грошові звороти виграли 633 члени, з виплатними дозрілими і вивільненими грамотами відійшло 826 членів, закінчили вповні платіжні вкладок за грамоти клас Р-20 та Р-65 984 члени та померли в том у ж часі 652 члени.

З кінцем вересня 1990 року нараховував УНСОЮЗ 41,777 активних членів та 69,002 усіх членів, включно із власниками виплачених грамот та грамот на безплатному продовженні забезпечення. За цих дев'ять місяців втратив УНСОЮЗ на чисто у загальному числі членства 1,061 члена. Це

число втрат є значно меншим від числа втрат в такому самому часі у 1990 році.

У звітному часі відбулось спеціальне засідання Головного Уряду, на якому поінформовано учасників наради про випуск нової грамоти пенсійного забезпечення, про нові підвищені межі віку та сум забезпечення без лікарських оглядів та про додаткові знижки вкладок при забезпеченні на суми 25,000, 50,000 і 100,000 дол. Всі ці зміни, які нова грамота були введені в 1-го жовтня 1990 року.

Щоб поінформувати про нову грамоту пенсійного забезпечення та про зазначені зміни, відбулись семінари для секретарів відділів та організаторів. Доповідаччями на таких семінарах у Головній Канцелярії, на Союзівці та в Лігайтоні були всі три члени Головного Екзекутивного Комітету, заступники в Головній Канцелярії. На семінарах в Чикаго, Дітроїті, Клівленді та Піттсбургу доповідали головний касир О. Благітка і звітдавець, а на семінарі в Сиракузах - головний передсідник У. Дячук.

Що час цього засідання наспіли до Головної Канцелярії три аплікації на нові грамоти пенсійного забезпечення.

Згідно з рішенням спеціального засідання Головного Уряду та на прохання заступника головного передсідника д-ра Н. Олесницького були виготовлені фотокопії декількох статутів інших братських установ, як також фотокопії текстів найновіших змін статуту УНСОЮЗУ і вони були вислані разом із книжечками статутів УНСОЮЗУ та супровідним листом д-ра Н. Олесницького всім 16 членам новоствореної спеціальної Статуткової комісії УНСОЮЗУ.

Про свою репрезентативну діяльність та працю серед членства Округу Чикаго, зокрема про можливість організування нових членів з-поміж новоприбулих в Україну українських баптистів, звітувала заступниця головного передсідника Г. Пашен.

Також короткий звіт про свої репрезентативні функції подав головний директор на Канаду мгр І. Геврик, зупинючись дещо довше над його участю в річній конференції Конгресу Українців Канади, яка відбулася недавно в Едмонтоні, Алта. Мгр Геврик, піс-

ля звітування, передав Екзекутиві п'ять аплікацій нових членів.

Заступник головного передсідника д-р Н. Олесницький, крім репрезентативних функцій, що включали участь у ювілейних святкуваннях УБСоюзу в Скертоні, Па., багато часу присвятив праці спеціальної Статуткової комісії, яку він очолює. Крім інших членів комісії, з ним тісно в цій справі співпрацює Бюро УНСОЮЗУ у Вашингтоні під проводом головного радника Євгена Івановича. Комісія приготувала тенативний проєкт нового статуту УНС, який відає буде опублікований у виданнях УНСОЮЗУ для обговорення і заваж всього членства. Відтак комісія випрокує кінцевий проєкт для затвердження наступною конвенцією. Д-р Олесницький зауважив помітний зріст зацікавлення УНСОЮЗОМ серед молодих професіоналів, яких слід ввербувати до конкретної праці в рамках різноманітної активності УНСОЮЗУ. Після звітування д-р Олесницький передав дві аплікації нових членів, кожна на 50,000 дол. забезпечення.

Звіт У. Дячук

Головний передсідник У. Дячук почала своє звітування від детального перегляду організації діяльності від січня до кінця жовтня 1990 року. Вона приготувала подрібний писемний звіт за округами, відділами і індивідуальними організаціями.

Серед округу щодо числа нових членів перед веде Округу Філадельфії із 176 новими членами на суму забезпечення 1,218,000 дол., виконавши на кінець жовтня свою квоту на 80%. Далі слідує Округу Чикаго (105 нових членів, 68% квоти), Нью Йорк (92 нові члени, 59% квоти), Піттсбург (85, 85%), Дітроїт (80, 70%); Шамокін (71, 101%), Трой Олбані (66, 120%), дві останні вже перевищили свої квоти.

В індивідуальній таблиці перше місце займає М. Кігічак, який приєднав 187 нових членів до 496-го Відділу в Сіетлі, Ваш., на загальну суму забезпечення 809,000 дол. Найбільше членів організує М. Кігічак серед новоприбулих в Україну українців-п'ятидесятників. Далі слідує: В.

(Закінчення на стор 5-й)

ДЖ. МЕЙДЖОР — НОВИЙ ЛІДЕР КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ АНГЛІЇ

Лондон, Великобританія. — Джан Мейджор, міністер скарбу в уряді Маргарет Тачер, отримавши найбільше голосів у процесі голосування, став лідером Консервативної партії Великобританії і рівночасно прем'єр-міністром уряду, після того, як дотеперішній прем'єр М. Тачер уступила.

Дж. Мейджор переміг двох інших претендентів на це становище, колишнього міністра оборони Майкла Гезелтайна і міністра закордонних справ Дагласа Герда. Він отримав 185 голосів, Гезелтайн 131 і Герд 51 голосів. Виглядало спочатку, що Дж. Мейджор буде змушений стати до повторного голосування, але коли обидва його противники зрезигнували зі своїх амбіцій і підтримали переможця, Мейджор автоматично став керівником Консервативної партії. В товаристві М. Тачер він з дружиною відвідали королеву Єлизавету II, яка прийняла до відома резігнацію М. Тачер з посту прем'єра і зміну, що наступила у зв'язку з вибором нового лідера консервативістів.

Очевидно, кажуть політичні аналітики, другої М. Тачер у Великобританії не буде довго не буде. Також не відомо, як нарід Англії сприйме на пості голови уряду молодого же відносно 47-літнього Дж. Мейджора. В 1979 р. він був обраний до британського парламенту і поки став міністром скарбу, був міністром закордонних справ і Головою Консервативної партії і пре-

м'єр-міністром він став завдяки підтримці прихильників М. Тачер, яка напередодні голосування заявила кореспондентам, що персонально підтримуватиме Мейджора і закликала своїх прихильників іти її слідом. Коли обидва його противники зрезигнували Мейджор виступив з короткою промовою і крім подяки за підтримку заявив, що Консервативна партія побудована на здорових основах і „я вже бачу, що ми обрали правильний шлях, шлях єдності і він запевнить нам перемогу в чергових парламентарних виборах”.

Щоб прийняти чимось відрізнити свою політику від політики М. Тачер, Дж. Мейджор підкреслює, що він не одобрює створення одної валюти і одного центрального банку для Європейської економічної співноти і з посту голови уряду Великобританії він пропонує Європейській співноті альтернативний розв'язку цього питання. Крім того він обіцяє присвятити більше часу оздоровленню англійської економічної системи, знизити інфляцію з теперішніх 10,9 до 7,5 відсотків до кінця 1992 року та наладити кращі відносини не тільки в середині власної партії, але також у парламенті і з опозиційною Лейбористською партією.

В загальному консерватисти задоволені таким обротом справи, не зважаючи на те, що Мейджор буде наймолодшим прем'єр-міністром, починаючи від минулого століття.

ВЕРХОВНА РАДА СССР ТАКОЖ НАМАГАЄТЬСЯ РЯТУВАТИ ІМПЕРІЮ

Москва. — Агентство Асоційтед Пресс повідомляє, що на сесії Верховної Ради СССР народні депутати вимагають від президента та Михайла Горбачова прискорення процесу підписання нового союзного договору, який, на їхню думку, буде регулювати взаємовідносини між 15-ма республіками і „центром” та зможе, прийнявши на короткий час, стримати децентралізацію і продовжити існування комуно-московської імперії.

Про необхідність виготовлення і підписання нового союзного договору говорять в Москві вже віддавна, не тільки на форумі Верховної Ради СССР, але також в кулоарах різних урядових і партійних інстанцій, бо, на думку шовіністичних російських кіл, договір сприятиме децентралізації влади в країні під керівництвом уряду в Кремлі. Цей шлях розглядається в Москві як один із засобів поліпшення економіки, мовляв, все лихो спричинили децентралізація і самостійницькі тенденції в республіках, які проявлялися в непослузі всесоюзній владі, припиненні продажу за безартісні советські карбованці української пшениці та інших продуктів, що їх майже силою видирали імперські чинники в республіках за безцінь.

В резолюції Верховної Ради СССР, яка була прийнята в цій справі більшістю голосів, вже третій раз говориться про підтримку „оновлених” планів М. Горбачова, який не тільки на цьому форумі, але також за кордоном, зокрема в Парижі, гостро виступав проти відосередніх тенденцій в республіках, проти націоналістичної і сепаратистської, які, на думку суперімперіаліста Горбачова, можуть довести до банкрутства в Советському Союзі, подібної до Лівану і небезпечної кровопролитності.

Горбачов і Верховна Рада СССР думають про збереження імперії, яка, хочуть цього її прихильники чи ні, на очах розпадається, — кажуть західні знавці підсо-

ветської проблематики і деякі кореспонденти, які прихилилися до розпачливої жерборни Горбачова і його помічників в Парижі та пересторог для Європи, щоб „вона не вмишувалась до внутрішніх справ СССР”.

Очевидно, виступаючи другим раз на сесії ВР Горбачов обіцяв припинити союзний договір. Перебачають, що проєкт договору буде запропонований Верховній Раді СССР для розгляду і затвердження вже в січні наступного року.

Про Верховну Раду в республіках в цій підготовці навіть не згадують, а вони ж, як каже Борис Єльцин, повинні мати якесь слово в такій важливій справі. ВР постанала навіть про те, щоб відкинути закон, що Горбачов повинен консультуватися з республіками, а навпаки, депутати погодилися надати для КГБ також спеціальні повноваження для боротьби з „економічним саботажем”.

СВ. МИКОЛАЙ У ВАШІНГТОНІ

Вашингтон. — Тут у неділю, 9-го грудня у приміщеннях української православної церкви св. Андрія, 15100 Нью Гемшир авеню, у Сілвер Спрінг, Мд., Вашингтонська „Рідна Школа” гоститиме небесного гостя. Полуденок від год. 12:30 до 1:30 по полудні. Початок святимиколаївської гостини о год. 2-й по полудні.

ФІЛАТЕЛІСТИЧНА ВИСТАВКА В ЧИКАГО

Чикаго (Р.С.). — Союз Українських Філателістів і Нумізматів Америки влаштує тут в неділю, 9-го грудня, в приміщеннях церкви св. Володимира і Ольги філателістичну виставку, присвячену проголошенню суверенітету України і Рухо в. Американська пошта матиме свій відділ з двома спеціальними штемпелями.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА погодився розглянути справу, яка дає виклик стейтським законам і правилам, що вимагають відходу на пенсію суддів, які закінчили 70 років. Рішення суддів Верховного Суду чотири з яких вже самі мають понад 70 років, розв'язує актині суперечні правила федеральних апеляційних судів. Бо ця справа чим раз частіше виникає у судових справах, тим більше, що її гарантує 14 поправка до Конституції, де говориться про дискримінацію на базі віку.

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

СВОБОДА

Рівно 70 років тому, 21-го листопада 1921 року Уряд УНР з уціленими частинами славних воїнів УНРРеспубліки в тяжких і нерівних боях відійшов в скізь. Після виходу на чужину, голова дирекції і Головні Отаман Армії УНР, Симон Петлюра заявив: «Під натиском переважаючих сил ворога та з огляду на несприятливу міжнародну ситуацію, ми відійшли на другу лінію наших бойових позицій». Однак боротьба нашого народу не припиняється і не припиниться, нехай вона бере нові й нові жертви, але Україна незалежна, хоче того чи ні Незалежна, такий буде!»

Відомо, що правні підстави УНР в скізь були визначені законами 21-го травня і 12-го листопада 1920 року ще на рідних землях і тимчасовим законом «Про реорганізацію ДЦ УНР» в 1948 році. ДЦ УНР в скізь походить від правних державних органів — УЦРади, Трудового Конгресу і Дирекції УНР, цебто конституційної держави, яка подала всі атрибути суверенної і незалежної держави, визнаної 32-ма державами світу, в цьому числі і СРСР, то це означає, що мусить прийти ціл-

Іван Самійленко

УНР — ДОРОГОВКА НА МАЙБУТНЄ

Уряд УНР вийшов у скізь після трітійого війни з московсько-більшовицьким агресором-окупантом. У своїй практичній діяльності ДЦ УНР опирається на три складові частини його: президент, віцепрезидент, уряд з дев'ятьма його ресортами та УНРади, до якої входять шість політичних партій, представники Громадського та національного секторів, які представляють 83-члену УНРаду. ДЦ УНР опирається також на крайові Об'єднання прихильників ДЦ УНР у різних країнах світу, — на їх моральну і матеріальну підтримку.

«Визвольну концепцію, ДЦ УНР говорив президент УНР св.п. М. Лівичак, можна висловити коротко: відновлення народноправної суверенної і соборної УНРРеспубліки. Але, якщо ми говоримо про відновлення УНР, то це означає, що мусить прийти ціл-

ковита ліквідація теперішнього окупаційного режиму, цілковите відірвання від імперіалістичної Москви, цілковите знесення такої чи іншої зовнішньої залежності України. Це означає, що має бути відновлений той стан у якому було б можливо повсякчасно народне волевиявлення українського народу, як це було в часі існування УНР. При такій умові український народ матиме змогу встановити у себе такий політичний і соціальний лад, який він собі бажає». Після цього історична місія ДЦ УНР в скізь буде викінчена.

УНР у скізь стоїть на легальній, конституційній позиції — позиції реставрації втраченої у війні з окупантом України. УНР означає, що сьогодні не існує питання про усамостійнення України, чи вихід її з СРСР. Ми ніколи не виходили з СРСР, бо ми ніколи не виходили і не приєднувалися до СРСР. ДЦ УНР є речни-

ком і пересмиком цієї УНР, яка 22-го січня 1918 і 1919 років — Універсальним Незалежності і Актом Соборності утвердила суверенну незалежну і соборну українську державу. ДЦ УНР в скізь є виразником Конституції УНР, проголошеної 29-го квітня 1918 року, яка своїм духом народноправства є безсмертна, бо її ідеї зроджені з питомої духовності української нації, і тому як заявив Рух у «Заклику» 22-го січня 1990 року «Ідеали Української Народної Республіки і сьогодні є нашими ідеалами. Справа, за яку боролися наші діди і батьки, сьогодні є нашою справою». Історична національна визвольна революція і війна з агресором, розпочата в 1917 році ще не закінчена. Вона чекає свого благодатного завершення тепер. Звертаємось до Всевишнього за допомогою у цій нашій святій справі. Звертаємось до українського народу і його провуду до братньої єдності в цю вирішальну годину. Схиляємо наші голови перед усіма славними синами України, що віддали своє життя за щастя і волю України. Вічна їм пам'ять!

3 ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ДО СВОБОДИ ВИ, БРАТИ, ПОКЛИКАНІ“

Недавно одержав листа приятель-студентки з України, у якому описані деякі події з'язані зі студентським страйком в Києві, що відбувся з початком жовтня. Хоча подія вже закінчилася, дякувати Богу, перемогою студентів, проте мені здається, що опісля страйку ще далі актуальний, прийнятний з огляду на те, що у листі описані речі та події, про які преса ще не писала. Ось і частина листа, писаного 14-го жовтня 1990 року.

...Тільки б у Києві все було гаразд, бо зараз все лишається дуже неспокійним. Ми хвилюємося за понеділок, бо оголошено студентський страйк, пікетування Верховної Зради (підкреслення моє). Вчора, 12-го, було 5-тисячна студентська маніфестація. Ми пішли через усі місто до заводу „Більшовик“, куди Кравчук саме поїхав агітувати робітників (до речі, робітників зустріли його гаслами „Геть Кравчука“). Так от, коли ця ніччя вийшла на подвір'я, щоб сісти в авто, ми усі стали кричати „Геть!“, свистати, співати йому „Кравчуку, Кравчуку, пташечко, відлітай-відлітай за Івашком...“. І то скандували багатотисячний мітинг. Увалясь?

...Цікаво, чи дійде цей лист? Панове кагебісти!, прошу пропустити його до я хочу, щоб (...) Юрко про все знав). „Голодує студентів тепер збільшилось вдвічі, маємо приблизно 250 чоловік, і ще повторює сотні б обслузі і охороні. Тисячі людей цілоденно стоять біля нашого табору, за огорожею, нам несуть і несуть гарячу воду, теплі речі, трави і шипшини. У Львові на черзі (голодувати) стоять півтисячі студентів.

...Сьогодні, у суботу, ми перекрили рух на Хрещатику, поставили розкладчиків прямо на дорозі і лягли. Це вже крайній міри, бо до нас комуністи не прислухоються і роблять вигляд, що „політична ситуація в республіці нормальна, за винятком деяких акцій націоналістичної настроєної молоді“. Це при тім, що усі інститути і університети Києва, Львова, Франківська, Ужгорода „стоять“, страйкують.

...Сьогодні до нас прийшли козаци у строях, хлопці з козацького товариства (київського коша). Наказаний отаман сказав, що вони схилилися перед мужністю голодуючих студентів і опустився на коліно. І диво-дивне — увесь майдан, усі люди, що прийшли нас підтримати, стали на коліно.

...Кісвом зараз ліхотять від різних пристрасей. Спротив до нашої акції теж величезний. Недавно на території нашого табору кинули вибуховий пакет. Але, видно, Господь з нами. У ту мить, коли вибухнув цей пристрій, поблизу нікого не було.

...А вчора одна жіночка дала мене (я зараз в обслузі) якусь отруту, дуже токсичну речовину і запевнила, що то вітаміни.

...Я те пишу тобі, щоб скласти повну уяву про те, що відбувається у нас. Це не тільки розповідь нашого руху.

Юрко Мончак

Фредік, Мд.

сонце. Хтось біля мене шепнув, що воно так все буває, бо тут ширше дух Великого поєста.

Після складення квітів у стіп пам'ятника було кілька промов. Пам'ятаю, що Богдан Рубчак згадав свій перший Кобзар, який подарував йому батько. Коли мене покликali до слова, я вернувся до улюбленої теми, що нам слід Шевченкові на гробі поставити величезний хрест замість обеліски.

Група школярів з Борислава, які тоді також там були, відспівали кілька патріотичних пісень. Настрій, як завжди був урочистий.

Внизу у місті Каневі повновили жінки продавали квіти і рибу і мені видавалися, що це ті самі, у яких двадцять років тому ми купували сливки. Час наче став на місці...

Святкування на Подолі

Подорожі на Подол бачили величезну кількість людей зі синьо-жовтими прапорами біля пам'ятника Леніна. Не знали ми це тоді, що їхній протест недовів перемінитися в студентську голодувку і їхню остаточну перемогу. Відновлений ззовні будинок Києво-Могилянської академії на Подолі був прикрашений трьома величезними хоруґами з тризубом, архангелом Михаїлом та зображенням першої академії.

І знову виступили учасники Фестивалю. Павло Мовчан нагадав, що тут ховалися вивальні студенти з усіх кінців України, та, що вже найвищий час повернутися нам Києво-Могилянську академію, повернути нам нашу честь, гідність і суверенність нашого духу.

Під час цих святкувань вмаршували на площу і вийшли на трибуну новітні козаци, в шараварах, вишиваних сорочках і жупанах, деякі навіть зі справжніми оселедцями. Це учасники Малої козацької ради, які щойно посягли на клейноди, знамена, шаблі й булаву на Софійській площі.

Закінчення буде.

Маргарет Тачер

Маргарет Тачер стоятиме в історії Великобританії поруч з такими світлими державними діячами, як Гледстон, Дізраелі і Вінстон Черчилль. Протягом 11-ти років на пості прем'єр-міністра здобула собі почесну назву „залізної леді“. У своїй прощальній промові до парламенту в минулому тижні сказала правду, що в усіх важких і критичних моментах вона рishала без уваги на популярність, але з користю для батьківщини. Була гордістю британської імперії і втішалася величезною популярністю, аж поки втратила цю популярність у зв'язку з господарською кризою, яку громадяни приписували їй, символів владі. Горда — відмовилася боротися за своє становище, і коли в її власній Консервативній партії втратила одностайну підтримку склала на руки королеву Єлисаветі свою димісію. Під час кампанії проти неї — публічні опити вказували на зріст впливу Робітничої партії (Лейбор партії) і коментарі прес передбачували, що в найближчих виборах виграє не Консервативна, а Робітничка партія. Колишня сильна Ліберальна партія зішля на третє місце. Навіщо, найперші опити після відходу від влади Маргарет Тачер виявила, що загал англійців такий має більше довіря до консерватистів, як лейбористів.

Хоч уже у старині жінки займали керівні становища (Клеопатра в Єгипті) з новітньої історії відзначився який десяток жінок на керівних державних постах. Індіра Ганді, Голда Меїр, Корзон Акіно — кожна з них дивувала своїм хистом і зручністю на найвищому державному становищі. Відхід Маргарет Тачер особливо прикрив для Америки, бо вона була найвірнішим союзником і політичним приятелем за урядування Рональда Регена і Джорджа Буша. З усіх американських союзників — Великобританії під керівництвом Маргарет Тачер була найрадикальнішою у підході до проблеми Іраку з його диктаторським президентом Саддамом Гуссейном. Британська дипломатія була теж найактивнішою у монтунанні більшості на засіданнях Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй у резолюціях проти Іраку. Всі речі роблять люди і невідомо, чи наступник Маргарет Тачер піде її слідами.

Коли ще за влади Константина Черненка, як генсека Компартії СРСР Михайла Горбачова відвідав Лондон — Маргарет Тачер перша скарактеризувала його, як такогo комуніста, з яким „можна говорити“. Ця рекомендація промостила Горбачову шлях до Вашингтону й інших західних столиць. Тепер ми є свідками жалюгідного явища, що Захід пробуює рятувати Горбачова, як гарантію „стабільності“. Всесвітня історія повна несподіванок. Перед тут, на жаль, веде Америка.

Маргарет Тачер була чимось більше, як прем'єром Великобританії. Вона була установою сама в собі, вона була індивідуальністю, яких мало. Цікаво, що її політична кар'єра подібна дещо до кар'єри загаданого вище Вінстона Черчилля. Черчилль був — поруч із Аїзенгавером (не Рузвельтом) переможцем у Другій світовій війні. Але у найближчих виборах в Англії після 1945-го року капітуляції третього Райху. Консервативна партія прогала і Потсдамський договір підписав уже наступник Черчилля, лідера партії Праці. Староримська приповідка казала „Голос народу — голос Бога“. Не відповідає правді. Народ може помилятися і коли німецький народ у виборах у 1933 році вибрав лідера Націонал-соціалістичної партії — то за цю помилку світ заплатив мільйонами невинних жертв.

БУМЕРАНГОВІ ДІД ПРОТИ підвищення стейтових і місцевих податків серед населення зростають з дня на день, що у свою чергу створило цілу низку податків окремого призначення, бо вибрани урядовці хочуть виявити свою діяльність, спрямовуючи неіснуючі фонди на окремі програми, котрі в основному мусять бути вкінці оплачувані окремими групами громадян. Для прикладу можна навести, що в стейті Ілліной власники авт мусять платити додатково одного долара річно на своїх забезпечених полісах, щоб оплатити окремі групи поліції та прокураторів, які поборюють крадіж автомобілів. Однак аналітики твердять, що цього роду оподаткування не оправдує себе, бо створює тільки більший бюрократизм, пропагує неоправдане витрачання та збільшує громадські несправедливості.

Двері кімнати були відкриті, а коли він зайшов, їх негайно замкнули. Розпитували дуже детально. Розповідав, не розуміючи, для чого все це потрібно. Адже було ясно, що професіонали про все уже відповіли раніше. Нарешті здох дався: його навчачуть. Ось його посадили за стіл і розпитували перші рядки рапорту: „Джерело повідомлення, що в місті „Х“ певного місяця і числа...“

Затримка вийшла за підписом. Виявляється, потрібен псевдонім. Підписався „Литовченко“. Зорієнтувався, що цікавляться портретами і ситуаціями. Намагався відвернути увагу від конкретних людей на події взагалі. Тепер він зрозумів, чого саме з нього хочуть зробити. Вирішив, що даватиме, ніби вчистий, а сам збиратиме матеріали. Спочатку це не було обтяжливо. Головне, сипати анекдотами, лаяти сіоністів і простодушно вдавати ніби дотримуюсь крайніх лівих поглядів. Але те, що відбувалося в Раді представників громадянських комітетів і на мітингах, тепер цікавило його уже не як журналіста. Поступово він сам робився діючою особою. Відчув, що спілкується з такими людьми, знаходить себе. Тому зустрічі з „опікунами“ стали для нього обтяжливими.

На той час він уже зрозумів, що „опікуни“ — люди забезпечені, мають добрі помешкання, користуються послугами спеціальних лікарів і спеціальних крамниць. Вони не турбуються тим, де і як щось дістати, бо перед ними відчиняються усі двері. З гіркістю згадував і слова майора в день вербування про антибюрократичні настрої в середовищі працівників КГБ, бо вистиг лобачити, як надійно поріднилася система державної безпеки з партійним апаратом. Розтанула й ілюзія про оновлення КПСС.

„Опікуни“ все більше цікавилися конкретними особами, головні лідерами неформальних об'єднань, які на їхню думку, могли бути потенційними ворогами. Вимагали „психологічних портретів“, наперед похваляючи: „У тебе це добре виходить!“

Навчали, як виходити на зв'язок. Скажімо, телефонуючи йому на працю, а він вигукне: „Привіт, друже! Та як там розмова? Слухай, у тебе пляшка є? Добре, бо я не дістав. Тільки як я зможу лише після праці о 6:30“.

Насправді ж це означало,

Наталія Осока

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ — АГЕНТ КГБ

II.

зумів, що „опікуни“ — люди забезпечені, мають добрі помешкання, користуються послугами спеціальних лікарів і спеціальних крамниць. Вони не турбуються тим, де і як щось дістати, бо перед ними відчиняються усі двері. З гіркістю згадував і слова майора в день вербування про антибюрократичні настрої в середовищі працівників КГБ, бо вистиг лобачити, як надійно поріднилася система державної безпеки з партійним апаратом. Розтанула й ілюзія про оновлення КПСС.

„Опіку

Адріана Сперкач, наймолодша членка 368-го Відділу УНСОюзу в Маямі, Флориди. В члені УНСОюзу вписали маленьку Адріану її батьки Ярослав і Леся Сперкачі.

Юстин Брасен Турчак, новий член 372-го Відділу УНСОюзу в Плейнфілд, Н. Дж. Свого внука Юстину Брасена вписали в члені УНСОюзу бабуня Люба Турчан.

Дарія Шкварко, доня Христини та Михайла Шкварко, нова членка 42-го Відділу УНСОюзу в Пассейку, Н. Дж. Вписала свою внучку в члені УНСОюзу її бабуня Марія Струк.

Наталія Христина Бережан, доня д-ра Бориса Бережана та Марії Бережан з дому Троян, нова членка 114-го Відділу УНСОюзу в Чикаго, Іл.

Микола І. Ланник, син Тереси та Василя Ланників, новий член 220-го Відділу УНСОюзу в Чикаго-Південь.

Вписали свого внука Миколу в члені УНСОюзу бабця Марія та дідусь Василь Ланники.

Олександра Сведович, донька Даміра та Олександри Сведович, нова членка 88-го Відділу УНСОюзу в Кергонксоні, Н. Й. Вписали свою внучку Таню її бабусю Марію Стефанишин з Кергонксону і Флориди.

Василь Г. Ланник, син Тереси і Василя Ланників, новий член 220-го Відділу УНСОюзу в Чикаго-Південь.

Вписали свого внука Василя в члені УНСОюзу бабця Марія та дідусь Василь Ланники.

Таня Стефанишин, доня Ігоря та Марії Стефанишин з Флориди, нова членка 88-го Відділу УНСОюзу в Кергонксоні, Н. Й. Вписала свою внучку Лесю в члені УНСОюзу бабусю Марію Стефанишин з Кергонксону і Флориди.

Надія та Микола Мостович, діти д-ра Андрія і Марти Мостович, найновіші члені Т-ва „Україна“, 15-го Відділу УНСОюзу у Вашингтоні, Д. К. Забезпечення для своїх внуків набули в УНСОюзі дідусь і бабуся Олександр та Анна Пришляк.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСОюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості „Свобода“ публікує в цій кампанії фотознімки новоприсяганих молодих членів УНСОюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Елізабет Ніколь Трептов, наймолодша членка 245-го Відділу УНСОюзу в Трентоні, Н. Дж. Обдарували свою внучку студійною грамотою дідів Іван та бабця Ліза Бойчук.

Стефан Йосиф Корчинський, син Володимира та Рони Корчинських, народжений 31-го липня 1990 року. Вписав Стефана в члені УНСОюзу, 271-го Відділу в Елмайрі, Н. Й., його батько Володимир Корчинський, головний радний УНСОюзу.

Марко Данило Мороз, син Романа та Дарії Мороз, новий член 458-го Відділу УНСОюзу в Гамітоні, Онтаріо, Канада. Вписала свого внука Марка в члені УНСОюзу його бабця Зеновія Мороз. Марко належить вже до третього покоління членів УНСОюзу його родини.

Роксана Іда Скотто, нова членка 200-го Відділу УНСОюзу в Озон Парку, Н. Й. Вписали свою внучку Роксану Іду в члені УНСОюзу дідів Йосиф та бабця Марія Гайвел.

Христина Олександра Фуртак, доня Ульяни та Еріка Фуртак, нова членка 158-го Відділу УНСОюзу в Брукліні, Н. Й. Вписали свою внучку Христину Олександру в члені УНСОюзу бабця Емілія Сакоцька, довголітня секретарка 158-го Відділу УНС.

Стефанія Марія Ривак, доня д-р Патриції та д-ра Ореста Риваків, нова членка 399-го Відділу УНСОюзу в Чикаго, Іл. Вписала свою внучку Стефанію Марію Ривак в члені УНСОюзу Галя Пачовська.

Данило Богдан Кляуфас, це вже третє покоління членів УНСОюзу в його родині. Вписали свого правнука, маленького Данила, до 222-го Відділу УНСОюзу в Клівленді, Огайо, відомі та заслужені в цій громаді Оприс та Ігор Руденські. Хай росте Данило Богдан на потіху своїм батькам і цілій родині та на славу українській громаді в Америці.

Олександра Сабіна Лободовська, внучка Ірини та Андрія Лободовських, нова членка 292-го Відділу УНСОюзу в Дітройті, Миш. Грамоту УНСОюзу для внучки Олександри закупила бабця Ірена Лободовська. Вся родина Лободовських є членами УНСОюзу.

Юстин Іван Мусилман, новий член 47-го Відділу УНСОюзу в Бетлегем, Па. Вписала свого внука Юстину Івана в члені УНСОюзу бабця Стефанія Гузар.

Таїса Варварів-Прістер, донечка Ірини та Річарда Варварів-Прістер, нова членка Т-ва „Україна“, 15-го Відділу УНСОюзу у Вашингтоні, Д. К. Вписала свою внучку Таїсу в члені УНСОюзу бабуня Олена Варварів.

Данило Хом'як, новий член 200-го Відділу УНСОюзу в Озон Парку, Н. Й. Вписали свого внука Данила в члені УНСОюзу дідів Сергій та бабця Алла Хом'як.

Таня Сперкач, нова членка 368-го Відділу УНСОюзу в Маямі, Флориди. В члені УНСОюзу вписали свою донечку її батьки Ярослав і Леся Сперкачі є членами УНСОюзу.

Леся Стефанишин, доня Ігоря та Марії Стефанишин з Флориди, нова членка 88-го Відділу УНСОюзу в Кергонксоні, Н. Й. Вписала свою внучку Лесю в члені УНСОюзу бабусю Марію Стефанишин з Кергонксону і Флориди.

Василь Панчишин III, син Дороти та Василя Панчишин, новий член 378-го Відділу УНСОюзу у Вудбайн, Н. Дж. Вписала свого внука Василя III в члені УНСОюзу бабця Катерина Панчишин, секретарка 378-го Відділу УНС.

Павло Френклін Панчишин, син Дороти і Василя Панчишин, новий член 378-го Відділу УНСОюзу у Вудбайн, Н. Дж. Вписала свого внука Павла Френкліна в члені УНСОюзу бабця Катерина Панчишин, секретарка 378-го Відділу УНС.

Софія Паніч, нова членка 217-го Відділу УНСОюзу в Рочестері, Н. Й. Вписали Софію в члені УНСОюзу, набуваючи для неї грамоту забезпечення, її бабця Катерина Паніч, довголітня членка УНСОюзу.

Сузанна Галина Дмитришин, дочка Івана та Галини Дмитришин, нова членка 200-го Відділу УНСОюзу в Озон Парку, Н. Й.

Джеймс Йосиф Принц, син Джоен та Франка Принц, новий член 378-го Відділу УНСОюзу у Вудбайн, Н. Дж. Вписала Джеймса Йосифа, брата своєї невістки в члені УНСОюзу Катерина Панчишин, секретарка 378-го Відділу УНС.

Ляріса Марія та Меласія Христина Чабняк, доні Христі та Івана Чабняк, нові членки 19-го Відділу УНСОюзу в Нью Йорку, Н. Й. Вписали своїх внучат в члені УНСОюзу, набуваючи їм вивільнувальні грамоти, Марія та Ярослав Тимочки, довголітні члені УНСОюзу.

Уляна Параскевія, Олександра Марія та найменша Адріана Текля Федорійчук, діти Кароліни та Ярослава Федорійчук, нові членки 162-го Відділу УНСОюзу у Філадельфії, Па. Вписав своїх внуків в члені УНСОюзу дідів Дмитро Федорійчук, довголітній секретар 162-го Відділу УНСОюзу.

Раша Сало, Катруся Артур та Григорій Сало, нові членки 427-го Відділу УНСОюзу в Сейнт Кетринс, Онтаріо. Забезпечили своїх внуків і заклали за них вкладки повністю одноразово дідів та баба Григорій і Клядія Сало. Діти живуть з батьками в Бурлінгтоні, Онтаріо, а дідів та баба, які є також членами 427-го Відділу, живуть в Нагара Фолс, Онтаріо.

ДЕКЛАРАЦІЯ

ІНІЦІАТИВНОЇ ГРУПИ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ

Споконвічне прагнення українського народу до волі, боротьба за право посісти рівне становище між державами світу завжди зустрічали шалений опір з боку ворожих сил. Протягом усієї історичної доби знаходилися ті, хто зазіхав на родючі землі України, на надбання її талановитого і роботящого люду. Лише незламна воля та героїчні зусилля найкращих синів України, укупі із зусиллями національно-визвольних демократичних рухів інших народів поклали початок безповоротного процесу розпаду останньої у світі імперії.

Українство протягом багатьох років перебувало у полоні напівфеодалних-напівфеодалних політичних та економічних структур. Система державних інституцій та правна система в СРСР були інструментом зведення до абсолютної системи васальної залежності нижчого партійного класу від вищого. Вони і досі лишаються засобом узурпування влади єдиною правлячою партією. Така влада не тільки не зв'язувала себе правом, а навпаки — сама злочинно використовувала право для поневолення людини. Апарат КПРС, претендуючи на збереження нічим не обмежених повноважень у державі, прагне і надалі стояти над державою і над суспільством, а тим самим фактично не підпорядковується юрисдикції державних і правних інституцій.

Втілення в життя принципу народовладдя унеможливлене, з одного боку, відсутністю в Україні демократичної обраної влади, а з другого боку — утвердженням партійно-правовим нігілізмом та низьким рівнем правової свідомості. У суспільстві немає належного розуміння того, що зміст права складає свобода.

Сьогодні історія надає нам шанс вибороти Україні державну незалежність. Сучасно звучить пророче Кобзареве вішання: «... коли ми діждемося Вашингтона з новим та праведним законом? А діждемося таки колись!» Шлях до незалежності лежить через розбудову в Україні правової держави. Щоб досягти цієї величної мети, потрібна титанична праця. Серед будівничих нової, демократичної незалежної України на чільному місці мусить стати добре організована та об'єднана цими ідеями спілька правників.

Потреба в існуванні такої організації спонукала нас, ініціативну групу українських юристів, проголосити намір створити Асоціацію Українських Правників.

Першочерговими завданнями Асоціації, зорієнтованої на досягнення нашої головної мети — побудову в Україні суверенної правової держави, вбачаються такі:

1. Сприяння відродженню української школи права.
2. Налагодження постійних міжнародних контактів з метою осягнення кращих набуток сучасної світової правової науки й практики. Широке залучення до роботи в Асоціації правників з української діаспори.
3. Участь у проведенні наукових досліджень з проблем права.
4. Аналіз та експертиза законодавчих актів та законопроектів. Висування законодавчих ініціатив.
5. Пропаганда правових знань серед населення з метою запровадження в життя принципу всебічної правової поінформованості суспільства та виховання високої правової свідомості громадян української держави.
6. Активне сприяння обранню до українського парламенту фахівців з різних галузей права та всіляка допомога у підвищенні правового рівня українських парламентарів, праця на зростання ролі та значення парламенту в житті суспільства.

Ініціативна група зі щирою вдячністю сприйме, розгляне та візьме до уваги ідеї, міркування та пропозиції правників України щодо програмних і статутних положень Асоціації, з великою повагою поставиться до будь-якого творчого доброду з цього приводу.

Наша адреса: 252032, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 37/122, юридичний відділ Секретаріату Народного Руху України. Телефон: 274-79-16, 274-32-57; факс — 224-91-51.

Ініціативна група:
Сергій Головатий, кандидат юридичних наук (народний депутат України, член постійної комісії Верховної Ради УССР з міжнародних зв'язків, голова Київського крайового Народного Руху);

Левко Лук'яненко, правник (народний депутат України, голова Української республіканської партії);
Олександр Ємець, кандидат юридичних наук (народний депутат України, голова постійної комісії Верховної Ради УССР з прав людини);

Володимир Василенко, доктор юридичних наук, професор (завідувач кафедри інституту міжнародних відносин та міжнародного права Київського державного університету);

Василь Кісіль, кандидат юридичних наук, професор (інститут міжнародних відносин та міжнародного права Київського державного університету);

Юрій Айвазян, правник (завідувач юридичним відділом Секретаріату Народного Руху України);

Сергій Нечитайло, правник (правознавець юридичного відділу Секретаріату Народного Руху України);

Віктор Ніказак, правник (правознавець юридичного відділу Секретаріату Народного Руху України);

Олександр Дмитраш, правник (юрисконсульт управління охорони здоров'я Київського міськвиконкому).

Президія утанового з'їзду Спілки Адвокатів України: посередній передсідник з'їзду Сергій Сафурко з Луцька. Перший справа від передсідника — новообраний президент спілки В. Медведчук.

України перед Будинком вчителів, де відбувалися наради.

Український Народ на Батьківщині та в розсіянні сучий!

70 років тому, жовтня 21 листопада 1920 року, Андрій Лівницький, голова Ради Міністрів УНР, стоячи на останньому клаптику власної незалежної території, на березі трагічного в нашій історії Збруча в Оріхівцях, разом з командуючим Українською Армією генералом Михайлом Омеляновичем Павленком, пропонував на галицькій березі річки полки і дивізії Української Армії, що з боєм відступали перед переважачим ворогом та ті державні установи і тисячі громадян, що під прикриттям свого війська слідом за своїм урядом шли на чужину. Одночасно над тим же Збручем в Підволочиському голові держави, Головного Отамана Симона Петлюра разом із своїм оточенням, був свідком останньої героїчної битви кінноти і бронепотягів з навалюю дебатикратно переважаючих сил ворога.

Виконавши своє бойове завдання, мазепинський кінний полк «лізно вброд переїшов Збруч, а бронепотяг «Кармелюк» вистрілявши в лави ворожої кінноти Котковського останні набой, гримнув з кручі злощасної річки, не давши в руки ворогові».

«Так скінчився останній день героїчної сповісті трьохлітніх боїв регулярної армії з напасником-ворогом, під державним прапором, із гордо піднесеним перед цілим світом чолом, боротьби народу-господаря, що борюва у своїй хаті за свою правду і силу і волю».

На чолі цього трагічного виходу на чужину «стояли Голова Директорії, Головний Отаман Симон Петлюра і Голова Уряду Андрій Лівницький. Їх особиста присутність у цьому трагічному моменті в рядах воїцтва і громадянства, що йшли на чужину, є свідомою моральною єдністю в думці і чині державного провладу та вірної частини народу. Це було і надалі залишилося символом державно-політичної, а не просто політичної української еміграції».

Чимало подій відбулося за цей час у світі й на нашій Батьківщині. Український народ пережив кривавий терор диктатури компартії, що розбилось нічевілля, вбила, запроторюючи до в'язниць і концентраційних таборів цвіт української нації — українську інтелігенцію.

27 жовтня відбулася в Торонто, в приміщенні Інституту ім. св. Володимира, наукова конференція з нагоди ювілею 25-ліття діяльності Українського Історичного Товариства. Наукова конференція, яку влаштувало УІТ при співпраці з Науковою Радою при СК ВУ й Науковим Товариством ім. Т. Шевченка в Канаді, була присвячена проблемам сучасного стану української історичної науки в діаспорі й Україні та в зв'язку з тим головним завданням українських істориків. У конференції взяли активну участь представники різних генерацій наших істориків з Канади й Америки, а особливим відрадом виявилось було те, що між доповідачами знаходилися наші історики молодшого покоління. Це дає надію, що старше покоління істориків матиме можливість передати естафету далішнім академічним змаганням за українську науково-історичну правду в гідні руки своїх наслідників.

Конференція складалася з трьох сесій. О 10 год. ранку представники «Українського Історика» на Торонто Карпо Роговський представив голову УІТ і головного редактора «Українського Історика» проф. Любомира Винара, аудиторів, а він з черги відкрив наукову конференцію коротким словом та проголосив святою 1991 рік — роковини 125-ліття народина найбільшого історика Михайла Грушевського — роком М. Грушевського. Після того д-р Винар запросив о. проф. Б. Т. Біланюка на президентську першу сесію конференції. Це перед доповідями К. Роговського відчитав низку привітів від УІТ — між іншими від Наукової Ради при СК ВУ, від Президії і президента СК ВУ, від УВ АН у ЗСА, від проф. Олександра Оглоблина, почес-

ЗВЕРНЕННЯ

До українського народу в Україні та в розсіянні з приводу 70-річчя виходу Уряду УНР у Республіку й армії в екзилі

робітництво і селянство. Сім мільйонів українських волелюбних і працьовитих селян заморено голодом в 1932-1933 роках. Україна вкрилася масовими могилами своїх кращих синів і дочок, які пропали в 1937-1938 роках та які, за даними НКВД, були застріляні в концентраційні табори далекого Сибіру. Загадаймо тут вічні пам'яті могили. А скільки таких могили розкидано по всій Україні? А скільки таких могили в Сибірі, Колімі, на Соловках?

Не менш жорстокою була й Друга світова війна, в якій загинуло близько десяти мільйонів наших братів і сестер. Вони загинули з рук кривавого більшовизму й не менш жорстокого нацизму, або й на полі бою з окупантами у повстанських рядах, започаткованих 1941 року, з яких згодом розгорнулася героїчна УПА та в інших військових формаціях. Але української держави нам не вдалося відбудувати, а переможні західні альянси, не поцікавившись долею нашого народу, віддали його уже на соборній території на далішні московські знущання й тортури.

По війні, як ніколи досі, шаліла в Україні денационалізація, московський окупант насильно й примусово запроваджував російську мову в шкільництві, в літературі, в науці, в побуті, піддаючи наразі українську культуру, мову та народні звичаї, а книжкові сховища й бібліотеки нищили вогнем. Він знищує Українську Автокефальну Православну Церкву й Українську Греко-Католицьку Церкву, загнаних їх сілох в ряди Московської Православної Церкви, або просто в катакомби, як також безжалісно зруйнував Українські свангельсько-баптистські громади. Хто протестував проти насильства окупанта, того запроторювали до в'язниць, концентраційних таборів, звідки наші церковні, культурні діячі, робітники й селяни поверталися каліками, або зовсім не поверталися.

Протягом останніх двох років сильно захиталася більшовицька імперія і то захиталася у своїх основах: зруйновано майже повністю народне господарство, загинуло багато людей, в Україні залишилась складна. Комуністична партія, користуючись з шостої статті діючої в Україні конституції, дала збірає контроль над засобами масової інформації та іншими важелами державної влади. Рада Міністрів УССР складалася виключно з членів КПСС, які з легкої руки саботують важко добутий демократичний рішення Верховної Ради. А найбільша небезпека в тому, що слухняний уряд УССР під натиском Москви може легко підписати новий союзний

договір всупереч інтересам українського народу. З уваги на це небезпечну у жовтні ц. р. відбулися по різних містах України страйки, голодівка студентів і масові демонстрації в Києві, які сильно підтримали вимоги депутатів Народної Ради, що привело до резигнації голови уряду й припинення переговорів про т. зв. союзний договір. Якщо б ці зусилля Народної Ради не принесли далішніх позитивних наслідків, то демократичні громадянські об'єднання мусять привести країну до загальнонаціонального страйку й потрібного порозуміння з демократичними силами інших республік, щоб спільно привести імперську систему до остаточного кінця.

Демократичні сили в Україні є в принципі проти всебічних криз у суспільстві чи стихійного характеру перебігу оновлення країни. Вони хотіли б, щоб зміни в Україні відбулися мирним парламентським шляхом, як це сталося в колишніх сателітних країнах. Проте, як проходитимуть справи поки що важко розгадати. Тим часом законним урядом України є далі уряд УНР Республіки, що перебуває на чужині й іменем якого звертаємося до Вас, дорогі брати й сестри, в ті 70-ті роковини виходу наших батьків в екзилі. Уряд УНР Республіки перебрал тоді уповноваження від Української Центральної Ради й Всеукраїнського Трудового Конгресу, від Директорії УНР Республіки і під його ідеїним провідом, український народ на Батьківщині і в розсіянні борюва й бореться за відновлення Української Народної Республіки, як народоправної держави, яка має існувати з волі українського народу, куля той народ буде сам собою керувати та обере для того всі органи своєї національної влади.

Уряд Української Народної Республіки закликає населення України до витривалості, висловлюючи надію і глибоку віру в перемогу волелюбних сил, що діють в народі та стоять твердо за перемогу ідеї демократії і відновлення вільної і незалежної народоправної соборної Української Народної Республіки.

Уряд Української Народної Республіки закликає населення України до витривалості, висловлюючи надію і глибоку віру в перемогу волелюбних сил, що діють в народі та стоять твердо за перемогу ідеї демократії і відновлення вільної і незалежної народоправної соборної Української Народної Республіки.

Договір всупереч інтересам українського народу. З уваги на це небезпечну у жовтні ц. р. відбулися по різних містах України страйки, голодівка студентів і масові демонстрації в Києві, які сильно підтримали вимоги депутатів Народної Ради, що привело до резигнації голови уряду й припинення переговорів про т. зв. союзний договір. Якщо б ці зусилля Народної Ради не принесли далішніх позитивних наслідків, то демократичні громадянські об'єднання мусять привести країну до загальнонаціонального страйку й потрібного порозуміння з демократичними силами інших республік, щоб спільно привести імперську систему до остаточного кінця.

Демократичні сили в Україні є в принципі проти всебічних криз у суспільстві чи стихійного характеру перебігу оновлення країни. Вони хотіли б, щоб зміни в Україні відбулися мирним парламентським шляхом, як це сталося в колишніх сателітних країнах. Проте, як проходитимуть справи поки що важко розгадати. Тим часом законним урядом України є далі уряд УНР Республіки, що перебуває на чужині й іменем якого звертаємося до Вас, дорогі брати й сестри, в ті 70-ті роковини виходу наших батьків в екзилі. Уряд УНР Республіки перебрал тоді уповноваження від Української Центральної Ради й Всеукраїнського Трудового Конгресу, від Директорії УНР Республіки і під його ідеїним провідом, український народ на Батьківщині і в розсіянні борюва й бореться за відновлення Української Народної Республіки, як народоправної держави, яка має існувати з волі українського народу, куля той народ буде сам собою керувати та обере для того всі органи своєї національної влади.

Уряд Української Народної Республіки закликає населення України до витривалості, висловлюючи надію і глибоку віру в перемогу волелюбних сил, що діють в народі та стоять твердо за перемогу ідеї демократії і відновлення вільної і незалежної народоправної соборної Української Народної Республіки.

Уряд Української Народної Республіки закликає населення України до витривалості, висловлюючи надію і глибоку віру в перемогу волелюбних сил, що діють в народі та стоять твердо за перемогу ідеї демократії і відновлення вільної і незалежної народоправної соборної Української Народної Республіки.

Уряд Української Народної Республіки

Дано на чужині, 21 листопада 1990 року

ла третьої сесії взяли участь Ольга Андрієвська, Степан Величенко. Любомир Винар і Орест Субтельний, які поділилися своїми враженнями, завагами й висновками на тему «Перший Конгрес Міжнародної Асоціації українців у Києві 1990 р.».

Голова УІТ подякував Карпову Роговському за технічну організацію конференції і за влаштування виставки видань УІТ за останні 25 років.

Після закриття наукової частини Конференції відбулася Конференція за технічну організацію конференції і за влаштування виставки видань УІТ за останні 25 років.

Після закриття наукової частини Конференції відбулася Конференція за технічну організацію конференції і за влаштування виставки видань УІТ за останні 25 років.

Після закриття наукової частини Конференції відбулася Конференція за технічну організацію конференції і за влаштування виставки видань УІТ за останні 25 років.

3 архіву українського дослідного і документального центру

Передо мною кілька чисел «Літературної Газети» зі статтями Сергія Кисельова, власного кореспондента цієї газети в Українській ССР.

У статті «Ще раз про Биківню» (ч. 41, 1990) Кисельов інформує про події після розколю про масові поховання біля Києва в селі Биківня. 30 листопада 1988 р. автор статті опублікував матеріали, зв'язані з «Тайною Биківнянського лісу», в яких твердилось, що в Биківні поховані не жертви фашистської окупації, як про це було написано на пам'ятнику, а жертви сталінських репресій.

В результаті цих відкриттів 5-го грудня 1988 р. Київська міська прокуратура розпочала слідство цієї кримінальної справи. Слідство було доручене слідчому з особливо важливих справ В. Ігнат'єву. Нагляд за його працею доручили В. Куликіві, правничкові республіканської прокуратури, а вже за працею Кулика наглядав С. Литвинчук, заступник республіканського прокурора.

Слідство показало, що в 1936 р. в районі с. Биківня, перпендикулярно до шосе Київ — Бровари, в лісі була прокладена дорога, яка вела до міської зеленої огорожі, що огорожувала площу, коло чотирьох гектарів, і яка була відведена для «спец. потреб» НКВД.

Биківнянці не раз бачили, як з 1936 р. крітї брезентом вантажні авта в супроводі двох «ежок» привозили трупів розстріляних. Колишні співробітники Київського НКВД свідчили, що щодня на підвізці Жовтневого палацу культури викинувалися 5-6 авт, навантажених трупами і накритих брезентом, а маленький, подібний до карлика дівчинки клав на брезент колесо від воза — для ваги.

За чотири місяці Ігнат'єв довіз, що в Биківнянському лісі поховані жертви сталінських репресій. Експертна комісія Биківнянського поховання відбулася, хоч цьому протирився Литвинчук. В 14-му пункті офіційного висновку комплексної медико-кримінальної експертизи налісано так: «Основна маса поховань — совєтські громадяни. Однак є дані про те, що є також польські громадяни. Не виключено, що і громадяни інших країн».

Коли слідство підходило до кінця, В. Кулик, який до того щиро давав інтерв'ю газетам, раптом наказав, щоб Ігнат'єв негайно припинив цю справу. Ігнат'єв відмовився. Тоді Кулик перерізав його на іншу роботу. Отже вже цілий рік ця кри-

мінальна справа лежить без руху в сейфі Кулика — не закінчена і незаконно припинена, твердить Кисельов.

Кисельов вважає, що «компетентні органи» намагалися приховати від власного народу правду про масштаби сталінських репресій, застосовуючи т. зв. «маленьку хитрість», яка відома і міліції, і прокуратурі, і державним органам безпеки, а саме: для повернення великої справи так, як цього хотіли б керівники, її розбивають на частинки, виділяють з нею окремі епізоди, а потім розкидають їх по різних містах і різних судах.

Нам також кажуть, що в архівах КГБ не збереглися списки похованих репресованих, пише Кисельов, але існують два унікальні документи, підписані членами урядової комісії, яка займалася Биківню. Автор цитує ці документи: «Документальний даних про існування в районі с. Биківня об'єктів, які належать органам НКВД-МГБ в 1936-1941 рр., не знайдено» (9 лютого 1989 р.).

Повідомляємо, що серед засуджених до розстрілу в 1939-1941 рр. в Києві було 1745 агентів німецько-фашистських спец. органів. Це були шпигуни, диверсанти, терористи, а також бойовики з числа закордонних націоналістичних організацій, які були на службі німецько-фашистських спец. служб. Цих агентів закидали на території України через потоки біженців із деяких країн, які переходили кордон масово від виморських, румунських і польських громадян. Поховання цієї категорії осіб могло відбуватися тільки в призначеному для цього місці, тобто в лісовому масиві в районі с. Биківня» (4 квітня 1989 р.).

Унікальність цих документів, на думку Кисельова, навіть не в тому, що вони подають суперечливі дані і навіть не в тому, що це були диверсанти, а в тому, що, виявляється, українське НКВД таки знає, що похований у Биківнянському лісі і яка категорія осіб, нехай навіть і шпигуни-диверсанти. Автор боїться, що в цьому є не надто глибокі політичні квіти, а приховування дійсної арифметики, тобто, дійсної кількості розстріляних і похованих. Автор вважає, що якщо підрахувати всіх вбитих репресованих, то кількості, подана офіційно на шостому році перебудови, може не співпасти з реальною дійсністю.

Олена Несіна

Небуденна підтримка праці над «Енциклопедією України»

Так вже повелося, що українська еміграція завжди старалася допомагати Україні. Це чому вчимо Ореста і Ігоря Пісєцьких з Івано-Франківського заслугу на увагу. Будучи на відвідинах у Канаді, О. Пісєцький познайомився з англійською «Енциклопедією України». Зі слів О. Пісєцького — «Це є дуже важлива і цінна праця, яку я хочу підтримати». Він вис-

лав пожертву Канадській Фундації Українських Студентів в сумі 200 американських доларів (від себе і брата) на «далішній розвиток і підготовку англійської української енциклопедії».

Коментарі зайві. Відомо, що для людини в Україні 200 дол. це велика сума. Фундація зворушена цією пожертвою і висловлює нашим щирим землякам щиро подяку.

Історія інтернату в Мюнхені

Т-во «Рідна Школа» подає до відома, що вийшла з друку книжка про історію Українського Інтернату в Мюнхені під заголовком «Вчора, сьогодні, завтра». Автором є мгр Володимир Ленік.

Хто хотів би придбати цю історичну документацію може звернутися до дирекції на адресу: Ukraini-

scher Schulverein, Isarring 11, 8000 Munchen 40; tel.: 089/361-54-73.

Оплата книжки 15 нім. марок. Суму можна влатити на поштовеkonto: Postgiroamt Munchen, BLZ: 700 100 80, Konto-Nr.: 430 11 808, або банковеkonto: Bayerische Vereinsbank, Munchen, BLZ: 700 202 70; Konto-Nr.: 654.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Маргарет Тачер, яка плянує зрезигнувати з цього посту, як тільки виберуть нового лідера Консервативної партії, заявила, що вона особисто підтримуватиме кандидатуру міністра фінансів Джана Мейджора, активного і підприємчого політичного діяча, який може повести Англію шляхом добробуту і поліпшення економічної ситуації.

ГАЗЕТА «ЕКСПРЕС-ХРОНІКА», яка появляється в СРСР, повідомила, що Рязанська міська рада народних депутатів прийняла рішення, щоб надати звання почесного члена міста відомому письменникові Александрові Солженіцину. Перед голосуванням депутати зверталися листовно до Солженіцина і просили його прийняти диплом почесного члена. Лист був опублікований в газеті «Рязанський Веснік».

Олександр Домбровський

Новообраний...

(Закінчення зі стор. 1)

Пастушок (44 нових членів), М. Турко (30), І. Пригода (28), В. Діюк (24), Маргарета Гентош (22), І. Чабан (21), В. Варшона (18), В. Квас (17) і А. Слюсарчук (16). Всіх організаторів, що приєднали 10 і більше нових членів є 33, а таких, що приєднали від 5 до 9 — 47.

На закінчення звітування про організаційну працю У. Дячук повідомив, що за трудності в Головному Канцелярії члени Екзекутиви в половині жовтня звільнили з праці керівника комерційного відділу УНСОЮЗУ Юрія Дранса з уваги на яркі розходження щодо головних напрямків УНСОЮЗУ. У питанні професійних продавців забезпечення головний передсідник уважав, що треба випрацювати програму концентрування по степах на чотири роки і що одним з перших таких регіонів буде степ Ню Джерсі. В цій справі вже почато переговори з консультантом Робертом Куком.

Союзука мала непоганий сезон, справно працює управа оселі під проводом Івана Флиса. Пляни існуючих водопроводів, електрики і каналізації випрацює інж. архітект Січинський. Мале торнадо, яке навістило оселю в жовтні, на щастя не спричинило великих пошкоджень.

Звітвала У. Дячук про свої зустрічі з редакціями видань УНСОЮЗУ, про можливість збільшення об'ємів „Свободи“ та „Українського Тижневика“, про систематичне поширення їх в Україні, про недавнє вшанування редактора „Веселки“ проф. Володимира Барагури з нагоди його 80-ліття та про видавничі плани на наступний рік.

Дуже успішними були відвідини ЗСА і Канади Михайлом Горинем, передовим членом Руху і депутатом Верховної Ради України, що відбулось під егідою УНСОЮЗУ. Не менш успішною була поїздка в Україну У. Дячук з В. Соханом, головним радником керівника Бюро УНСУ в Вашингтоні Е. Івановичем та головним радником і редактором „Українського Тижневика“ Ромою Гадзевичем. Про цю поїздку та різні зустрічі в Києві, про участь і привітання 2-му З'їздові Руху при кінці жовтня звітувала обидвома головний передсідник. У цьому контексті дискутувало різні можливості допомоги Україні в рамках зростаючого Фонду Відродження

України — УНС. Головний секретар В. Сохан доповнив звіт головного передсідника про поїздку до Києва додатковими інформаціями про старання в справі відкриття пресового бюро УНСОЮЗУ в Києві, про зустрічі та розмови з провідниками Руху і УРП, як також депутатами Верховної Ради України (членами Народної Ради), про пресову конференцію Патріарха Мстислава, про маніфестацію проти Патріарха РПЦ Алексія біля Софійського собору, про 2-й З'їзд Руху та про відвідини редакції „Літературної України“. Він висловився оптимістично про події в Україні та про діяльність українських патріотів у змаганнях до волі й незалежності України.

Після дискусії над всіма звітами їх прийнято одностайно.

У відповідь на прохання виділяти представника до новоствореної американської установи, Фондації для демократії в Україні, яку створено з ініціативи УНІГУ, Екзекутива назначила головного передсідника У. Дячук, як свого кандидата до Ради директорів цієї установи та виписувати 15,000 дол., як даток УНС на фондацию. Крім того, рішення видати з Фонду Відродження України — УНС 5,000 дол. на організацію „Сейбер“ з осідком в Бостоні, яка займається доставкою книжок в Україну.

Рішено також допомогти школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Н. Дж., сплатити малий вантажник з фонду Корпорації будівлі УНС в сумі 1,000 дол. та удрити дотацию в сумі 1,000 дол. мистецькій групі „Яра“, яка під проводом режисера Вірліни Ткач займається популяризацією українського театру в Україні.

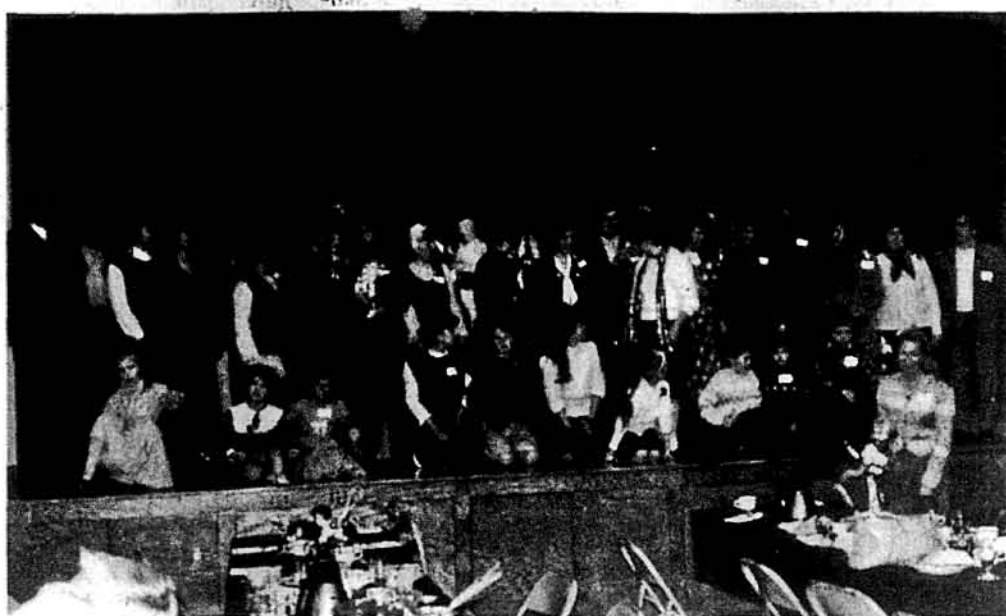
У заключних точках Екзекутива намітила наради Канадського Представництва УНС, поїздки ред. Мартин Колонітський до Києва на початку грудня цього року з метою встановлення Бюро УНС в Києві, та розроблення комплексних планів діяльності УНСОЮЗУ в рамках одного, дво і трирічних програм. Рішено також закупити на власність УНСОЮЗУ оригінал фільму „За стерном долі“.

Вичерпавши всі справи на порядку наради Екзекутива закінчила їх, запланувавши чергове засідання на 19-го січня 1991 року.

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

Міннеаполіс вітає нових імігрантів

Новоприбулі з України в Міннеаполісі.

За останні кілька років на рідних землях відбулися великі зміни. Україна відроджується національно і духовно, а разом з цим до певної міри українці на поселення також відроджуються. Приїжджає до нас багато мистецьких одиниць, гостей, а дехто на стале поселення. Це збуджує припаси еміграційне життя і дає поштовх до праці для української справи, яка тепер є на часі. Відвідують нас молоді дівчата й хлопці, які замість вертатися на Україну, зав'язують родинні вузли. Це є чи не найкращий засіб перед асиміляцією. У нас в Міннеаполісі вже є кілька таких випадків. До Міннеаполісу на стало приїхало вже багато родин. Є родини, яких спонзорували євангельські, баптистські і п'ятидесятницькі американські парафії. Також є родини, які були горожанами, але малими повернулися на рідну землю. Є і натуралізовані і щойно тепер дозволили їм всім виїхати з Соєтського Союзу. Всі ці новоприбулі, які поселилися в Міннеаполісі, потрохи починають улаштуватися і привикати до тутешнього швидкого темпу життя.

Приїхало шість родин греко-католиків з Львова й Дрогобича, які збільшили й оновили парафію св. Константина. Парафіяні їм щиро привітали й допомогли їм улаштуватися.

Щоб новоприбулі мали кращу нагоду запізнатися з нашою нацією, але акційно й гостинно, ми організуємо збірку української громади, на „одних“ зборках дирекції Українського Центру вибрано комітет, щоб пригостити загальну громадську зустріч з новоприбулими з України. До цього комітету увійшли: Віра Мандибор, координатор, Анастасія Гноєвич, Катерина Бреславська, Леся Підгайна, Василь Микуляк і Ми-

рон Крамарчук. Завданням комітету було запланувати спільний обід з ширшим громадством і привітати новоприбулих у нашому гостинному Міннеаполісі. Комітет старався приготувати відповідну програму, де б новоприбулі мали нагоду запізнатися з нашою громадою і щоб у теплій атмосфері почувалися як частина однієї великої української родини. Можна з певністю сказати, що так сталося, бо багато з них висловлювали подив і радість, що тут є так багато українського. Деякі висловлювали велике здивування, бо думали, що коли приїдуть до Америки, то цілком загубляться в чужому оточенні. Але переконалися, що українське життя в такій далекій Міннесоті активно розвивається.

Прийняття було заплановане на 11-го листопада в Українському Центрі. Програмою проводила Володимир Крамарчук. У приві-

ті до новоприбулих вона висловила велику прихильність і сказала, що „ваш приїзд — це подвиг вітру надії, бо так як Україна оживає, так і наша громада відживає з вашим приїздом. Це буде заповунок, що іміграція ще буде довго існувати і спільно з вами будемо працювати для добра й визволення нашої Батьківщини“.

Для розваги танцювальний гурток „Черемош“ при осередку СУМ виконав кілька народних танців. До програми долучився також вокальний гурток новоприбулих, які відспівали кілька пісень, за що публіка нагородила їх яскравими оплесками. Представлено 36 новоприбулих, а декотрі з певних причин не могли прийти. Коли імена були прочитані, Леся Підгайна вручила конверт з привітом і подарунком. Ці дарунки уфону дували всі організації при українському центрі, СУМ, ООЧСУ, УКА, українська кредитка й жіноцтво при Центрі.

Требав віддати належне комітетові, який доложив багато праці в улаштуванні цієї імпрези. Також належить подяка громаді, що так численно прибула на цю зустріч.

Володимира Крамарчук

Вечір української пісні в Ньюарку

З великим зацікавленням громада Ньюарку, Ірвінгтону і околиць очікувала приїзду чоловічого хору „Гомін“ з Львова, „Світлиці“, тріо з Києва, „Смерічки“, естрадного ансамблю з Чернівців. Були висловлені побажання, що ці три групи, коли будуть разом брати участь у своїх мистецьких виступах, можуть принести рівень славного хору, або навпаки — це може послабити мистецький рівень інших двох груп.

Однак вже на самому початку виступів хору, тріо з Києва і ансамблю з Чернівців при вкритті заповняли залі Бернет гайскул в Юніон, Н. Дж., 17-го листопада ц. р. спростували всілякі побоювання. Ці три одиниці творили широкую панораму української пісні, яка у виконанні цих груп не тільки що себе доповнювала, але виявила, що ці молоді мистецькі сцени і співаки принесли нам по духу свіжого вітру з України, а особливо любов і пошану до своєї пісні, культури і всього, що є нашим, українським. Цю прикмету вони з великим ентузіазмом передали публіці, яка нагороджувала їхні виступи гучними оплесками.

У неділю, 18-го листопада, хор „Гомін“ відспівав Службу Божу в католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Був це не-

забутний двогодинний виступ, бо парафіяні мали нагоду послухати цього висококомітетського виступу, зі слюзами на очах відчувати мистецьку і духовну велич нашого обряду і бути гордим, що є членами цієї матері-Церкви, яка так скоро відродилася на рідних землях. Тут на особливу похвалу заслуговує наш парох о. Михайло Вівчар. ЧНІ, який з амвони виголосив проповідь про події на Україні і про нашу Церкву. Його слова надали ще більшого святого настрою і поваги для цієї рідкісної події у нашій парафії.

Очевидно, не можемо по минути і спонзорів цього турне української пісні Український Народний Союз у співучасті з хором „Думка“, що підготували турне цих мистецьких груп, а подорожне бюро „Сковп“ — за технічне проведення їх приїзду. Бо такі корисні обміни з нашим материком і діаспорою є конечно потрібними. Це зміцнює відчуття національної ідентичності, особливо серед молодого покоління, поза межами України в діаспорі, а народів на рідних землях скриплює наспіву переклада на шляху до остаточного визволення з московської неволі.

Осип Труш

Замість квітів на свіжу могилу нашого приятеля і хрестного батька

бл. п. Володимира Голика

складаємо 100 дол. на ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ. Оля, Богдан Роман з родиною і Маруся ДОМАРАЦЬКІ

У Свободі з 9-го листопада 1990 року у подяці за бл. п. ВАСИЛЯ ГАВРИЛЮКА пропущено, що МИКОЛА І ПАРАСКЕВІЯ ШЕРЕМЕТИ з ДІТКАМИ ЗЛОЖИЛИ КВІТИ. За що прошу вибачити. Г. ГАВРИЛЮК

З великим сумом повідомляємо, що 18-го листопада 1990 р., прийнявши св. Тайни, упокоївся в Бозі секретар найбільшого 379-го Відділу УНСОЮЗУ ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл.

бл. п. ВАСИЛЬ-ВІЛЛІАМ СЕМКІВ

нар. 9-го червня 1920 р. в Чикаго, Ілл.

ПАРАСТАС — понеділок, 19-го листопада 1990 р., а ПАНАХИДА — вівторок, 20-го листопада у похоронному заведенні Музики в Чикаго, Ілл. ПОХОРОН — середа, 21-го листопада з катедри св. о. Миколая на місцевий цвинтар св. о. Миколая

Залишені в горю: сестра — АННА ДЕМЕТРО сестринка — МЕРІ ДЖЕЙН БЕРГЕН з чоловіком РИЧАРДОМ та дітьми ХРИСТИНОЮ І НИКОМ Дельша родина: МЕЛАНІЯ СЕМКІВ ЛЮБА СЕМКІВ ШВЕЦЬ з родиною МАТУШАК МАЙК з родиною ПЕТРО СЕМКІВ з родиною ЗАЛИЦЬКА НАДІЯ з родиною

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНС в Чикаго, Ілл.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в понеділок, 26-го листопада 1990 р. упокоїлася в Бозі на 87-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСА

бл. п. АННА КУРИЛКО з дому УДУД

нар. в Підлісках Великих, Львівської області.

ПАРАСТАС за упокій душі покійної буде відправлений у похоронному заведенні Bosak-Talboys, 545 Bedford St. Stamford, CT в середу, 28-го листопада о год. 7:30 веч. ПОХОРОН покійної у четвер, 29-го листопада о год. 9:00 рано з того ж похоронного заведення до церкви св. Володимира, 24 Wenzel Terrace, Stamford CT а описля на цвинтар св. Духа в Hamptonburg, NY

В глибокому смутку сини — БОГДАН з дружиною ЛІЛІ ЛЮБОМИР з дружиною ДАРЄЮ ІВАН внуки і внучки — НАТАЛКА, АЛЕКСАНДРА І АНДРІЙ НАТАЛКА ОЛЬДА з мужем ДАVIDOM І дітьми ЗАХАРЕМ, МИКОЛОЮ І МІРАНДОЮ КАТРУСЯ КАНАРСКА з мужем ТОМОМ І сином РОМАНОМ

ДЕПУТАТИ ВЕРХОВНОЇ Ради СРСР ствердили, що ситуація в Соєтському Союзі погіршується з кожним днем, а економіка знаходиться в критичній ситуації. Погіршуються також міжнародні відносини в поодиноких республіках, а деякі з них змагаються до проголошення незалежності і виходу із Союзу. Тому, рятуючи єдність СРСР, депутати прийняли цілий ряд постанов, які мають намір поправити економічну ситуацію і зупинити процес розпаду імперії. Закордонні кореспонденти повідомляють з Москви, що, не зважаючи на похвалу закордонної допомоги для СРСР, там відчувається великий брак харчів, який викликає невдоволення в населення.

АГЕНТСТВО АССОШІЕТЕД Пресс повідомило, що в Москві засудили Анатолія Хопту, колишнього воєжа совєтської армії, який, згідно з обвинуваченням прокуратори, передав одному із західних дипломатів засекречені інформації. Його засудили на 10 років тюрми. Хопта нібито мав помагати західним агентам вести підпільну діяльність на території СРСР. В повідомленні не називається національності Хопти.

ДЛЯ ДІТЕЙ НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК

„Найкраще місце в світі“

Музична казка у виконанні учнів МУЗИЧНОГО ДОШКІЛЛЯ у віці 2-5

Поділіться із Вашою дитиною першою професійною, ігровою, повнометражною українською відеострічкою випрокованною в Америці

Диктор: Славко Новицький Керівник фотографії: Ігор Волницький Текст, продукція і режисура: Марта Савицька Українська та англійська версії VHS color 60 min. ціна \$35.00 (американських) включає поштові кошти

Marta Sawiucky, Pre-School Music Workshop, Inc. P.O. Box 375, Cranford, N.J. 07016, U.S.A.

ПОДЯКА

У дні 10-го листопада 1990 р. відбувся в Чикаго величавий концерт „Вечір Української Пісні“.

У концерті виступили: чоловічий хор зі Львова „Гомін“, тріо з Києва „Світлиця“ та естрадний ансамбль із Чернівців „Смерічка“.

Концерт перейшов з великим успіхом.

Спонзором цього турне по Америці були Український Народний Союз, а в Чикаго Управа Округного Комітету УНС. Вона з рамені Централі УНС займалася зорганізуванням цього концерту і оцим почувалася до милого обов'язку подякувати всім тим, які своєю працею допомогли у підготовці цієї імпрези.

Щиро дякуємо Сестрицтву св. Покрови при церкві св. Володимира й Ольги, членам Золотого Хреста та Пласту, які приготували перекуску та допомогли у прийнятті для хористів. Не вичисляємо імен, бо боїмося, щоб когось не пропустити. Щиро дякуємо нашим шановним жертводавцям, бо їхні пожертви уможливили нам обдарувати наших дорогих гостей з України. Найбільша подяка належить тим нашим приятелям, які щиро заопікувалися нашими братами і сестрами з України, прийняли їх на нічліг та щиро їх обдарували.

Щиро вам усім спасибі.

За Управу Округного Комітету Відділів УНС в Чикаго, Ілл. Роман Б. Припхан голова Юлія Назаревич секретар

Громадський Комітет для вшанування Українського Історичного Товариства

має шану запросити українське громадянство на

БЕНКЕТ з нагоди ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

в неділю, 9-го грудня 1990 р., о год. 2-ій по пол. в Українському Народному Домі в Нью Йорку при 140-42 Другій авеню

Запрошення і квитки участі — \$35.00 для однієї особи і \$70.00 для двох осіб.

Про Вашу участь прохаємо повідомити до 30-го листопада 1990 р. на число (212) 529 6287

ВПЕРШЕ В ЗСА

Пачки в Україну без обмеження ваги. Нема обмеження на вагу пачки, нема мита в Україні, ціна за 1 фунт \$3.20, звичайною поштою і багато, багато більше. За інформаціями в Нью-Йорку і околиці прошу звертатися до:

Nasz General Consulting USA, Inc.
252 Driggs Ave.
Brooklyn, N. Y. 11222
тел.: (718) 389-1172

від понеділка-п'ятниці від год. 2:00-8:00 веч., субота від год. 12:00-7:00 веч. і в неділю від год. 11:00-3:00 по пол.

В інших стейтах контактуватися:

Nasz General Consulting USA, Inc.
244 Delaware Ave.
Buffalo, N. Y. 14202
тел.: (716) 856-9717
від четверга-п'ятниці від год. 9:00-4:00 по пол.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ
І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не буде
відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ
ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ
ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий. — Лорд Томас Деннінг

2. Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками. Професор Вільям Вагенар, автор книжки „Розпознаючи Івана Наукова праця з легальної психології”. Вид. Гарвардського Університету

3. Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде підвищений на шибениці Айхмана, то прийдє день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного. — Патрик Бюкенан

4. На мою думку ця справа смердить. Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (OCI) в нашій країні. — Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо). Конгресовий рекорд за 20-го червня 1989 р

5. Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса. — Граф Ніколаї Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягли багато. За свою подивовідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхотного примару, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо вислати пожертви на
John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомна

Енциклопедія України
в англійській мові

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

ЦІНА

Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою

замовлення належність тільки чеками або поштовими
ПЕРЕКАЗАМИ (М. О. сплати)

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

„Гомін”, „Світлиця” і „Смерічка” —
у Клівленді

Останніми часами зустрічі і виміна ансамблів, культурно-мистецьких одиниць та окремих осіб діячів з „материком” — Україною посилюються і міцніють. Це дуже позитивне явище і треба його продовжувати. Ми себе краще пізнаємо, доповнюємо і збагачуємо різницю, обумовлену гіркою долею та обставинами. Не забуваймо, що ми походимо з того самого кореня, є дітьми великого і славного українського народу і маємо стремитися боротися за велику ідею: соборну, самостійну, незалежну українську державу. Це наш історичний обов'язок і наказ!

Український Народний Союз у співпраці з хором „Думка” з Нью-Йорку спонсорував турне в ЗСА трьох мистецьких одиниць з України: чоловічого хору „Гомін” зі Львова, тріо „Світлиця” з Києва і естрадного ансамблю „Смерічка” з Чернівців. Заходами Комітету суспільної опіки при УЗО і під патронатом УЗО Клівленд — Парма, Огайо, 7-го листопада в залі УКЦеркви св. Покрови відбувся успішний концерт згаданих мистецьких одиниць. Цей концерт пов'язано зі святкуванням Листопадового зриву. Публіка Великого Клівленду вкотре виповнилася залу. Це перший раз, щоб аж три ансамблі з України виступили з концертом, а разом з тим і вшанували Листопадовий зрив рефератом і відповідним репертуаром. Це перед концертом вітав гостей о. парох Іван Наконечний і церковне Сестрицтво у приміщеннях собору української автокефальної православної церкви, а хор „Гомін” відспівав молитву „Отче наш”. Концерт відкрила Галина Норка з рамені суспільної опіки. Вона привітала артистів з України і присутніх. Потім вітав гостей мгр Василь Ліщинський, голова УЗО.

Першою точкою концерту був виступ чоловічого хору зі Львова „Гомін” під батогом талановитого диригента Олега Циглики. Хор складається з 55 осіб, дуже зіспіваних. Окремі голоси гармонійно зливаються в одну цілість, не домінують, добра дикція і інтерпретація. Приємно вражає присутність багатьох молодих хористів. Хористи виступили в елегантних вечірніх строях „токсидо”. Відчувається, що диригент дошукуються музичних нюансів у виконанні пісень і йому це вдається. В загальному програмі концерту була цікава. Почали поборжно і маестатично молитвою „Отче наш”. Солоїсти Ганна Бачинська, сопрано в пісні „Маєва нічка” і Орест Сидір, баритон в пісні „Накрила нічка” Кос-Анатольського гарно і романтично проспівали свої сольні під акомпанімент хору і фортепіано. Хотілося почути басове „контра” — профундо, але того роду голоси є тепер, на жаль, рідкістю.

Хор відспівав в першій частині концерту з 6 пісень: поборного, бадьорого, патріотичного і веселого жанрів і тематики. Цікавою була пісня „Гей ви браття, опришки” Е. Козака. Побажанням було б, щоб заповідати окремі точки і пісні, тим більше, коли вони не включаються в програму.

Хор „Гомін” відносно недавно заснований, чотири роки тому, але став лавреатом першого музичного фестивалю-конкурсу.

Наступною точкою був виступ тріо „Світлиця” з Києва. Тріо складається з Ігоря Кушплера, баритона, Лідії Михайленко, ліричного сопрано, і тенора, гітариста Мар'яна Шуневича. Співають мелодійно та ностальгійно. Вітав публіку і заповідав Ігор Кушплер. У них добрі голоси і вони себе доповнюють в тонкошав.

Співали групово і сольові партії при акомпаніменті гітар і інших інструментів. Голосовий діапазон і звучність сприяли і на культурно-мистецькому рівні. В репертуарі були пісні Кушплера, а також незабутній

го Івасюка. Це молоде, надійне тріо має перед собою можливість і кар'єру.

Друга частина концерту була присвячена Листопадовому зривові і почалася апелом комбатантських, військових організацій та молоді. Апелом проводив колишній воїн УПА Дмитрик, а в першому ряді стояв струнко старенький Іван Палка. Дуже змістовний реферат про Листопадовий зрив виголосила львів'янка Прокопович. Згадала, що цього року і у Львові дуже величаво відсвятковано роковини зриву. Естрадний електротитарний ансамбль „Смерічка” організувався на Буковині приблизно 10 років тому. Керівниками цього ансамблю є Павло Дворський, тенор і композитор, та Володимир Прокопчик. Дворський заспівує тенором і грає на гітарі. Солоїстом був також Ірменчук, баритон, особистий приятель Івасюка. Він співав і в дуеті з Дворським при супроводі двох співаків і співачки. Оригінальні були пісні: „Мама Марія”, присвячена жінкам на залі, „Живиця”, „Запорозькі козаки” й інші. Співали і композиції Івасюка. В другій частині концерту хор „Гомін” виступав вже в національних строях та співав стрілецькі пісні, мелодійні в'язанки і пісні в контексті з Листопадним святом. Нам треба частіше вертатися в піснях до минулого, бо вони змістовно та музичально дуже гарні і навівають до нашої світлої традиції.

При кінці цього незабутнього вечора виступили: Владика Роберт, о. Іван Наконечний, парох української автокефальної православної церкви св. Володимира в Пармі і о. Михайло Крупка, парох української католицької помісної церкви св. Покрови у Пармі. На залі було 8 священників і Владика. Інж Олег Мороз вітав від капелі бандуристів і колишнього місцевого хору „Дніпро”. До речі, капеля відіждє за концертом в червні 1991 р. в турне по Україні. Діти і жінки зі суспільної опіки вручили виконавцям китиці квітів. В імені ансамблю тепло дякували всім присутнім сам диригент Олег Циглик і в зворушливих словах підкреслив єдність і координацію дій України з нашою діаспорою в наших змаганнях до волі. Гимном „Ще не вмерла Україна” закінчено цей незабутній концерт.

Д-р Володимир Боднар

У світлу пам'ять Д. Пундій

У різних доповідях і публікаціях часто чуємо про визначних людей, що прислужилися для своєї родини, Церкви і народу і які можуть бути прикладом для наших сучасних і майбутніх поколінь.

До таких вартісних, хоч і скромних одиниць належить покійна Дарія.

Народилася Дарія 29-го червня 1922 р. в Гребенях Жовківського повіту в родині о. Василя Склеповича і матері Анни з дому Жегалович, з якого походило багато наших священників. До гімназії ходила в Кам'яні Струмилі (тепер Бузькій), а семінарію матуру здала у Львові.

Під час Другої світової війни вчителювала в селі Замочок Жовківського повіту, де парохом був її батько. В 1944 р. виїхала заміж за студента медицини Павла Пундія, що згодом навчився на лікаря. Роки студії чоловіка Павла в Німеччині (Ерланген) були дуже прикрі для Дарії, яка з трьома дітьми тяжко проживала далеко від Павла в Регенсбурзі. У 1950 р. родина Пундіїв прибула до З'єднаних Штатів Америки, однак її життя не багато тут поправилось, тому що Дарія була змушена тяжко працювати, щоб утримати родину під час відсутності чоловіка Павла, який далеко поза домом відбував лікарську шпитальну практику в Нью-Йорку. Великою допомогою для неї була її сестра Надя зі своєю родиною, що вже проживала в стейті Коннектикат та яка спровадила родину Дарії, щоб бути ра-

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

СК СУМ „Крилаті”
Йонкерс — Нью Рошел
Спортінг СК — 2:1

В цих футбольних змаганнях за чемпіонат 1-ої дивізії Істерн Дистрикт Ліги Нью Йорку, що відбулися напередодні 25-літнього ювілею „Крилатих”, наші футболісти здобули перемогу вислідом 2:1. Резерва дружина в зустрічі з клубом „Бронкс Ворріорс” зазнала поразки 0:2.

В неділю, 11 листопада, в Домі СУМ в Йонкерсі відбулися святкування 40-річчя осередку та 25-річчя СК „Крилаті”. В часі ювілейного бенкету, що в ньому взяло участь понад 200 гостей, ювілянти привітали посаджених міста, а також політичних діячів стейту міста Йонкерс. З привітання виступили представники місцевих органів та осередку СУМ Нью Йорку. Спортивний Клуб „Крилаті” привітали: М. Стебельський — голова УСЦАК і О. Твардовський — від УСВТ „Чорноморська Січ” в Ньюарку. Розважали гостей хорові й танцювальні ансамблі, що діють при осередку ювілята.

Наймолодші футболісти „Ч. Січі” закінчили осінню rundу сезону

В п'ятницю вечором 9 листопада ц. р. новацька дружина „Ч. Січі” відбула свої останні футбольні змагання осінньої rundи, в яких здобула перемогу вислідом 5:1.

Переможні голи в цій зустрічі здобули Олександр Кудрик — 2, Марко Гордінський, Марко Бренч і Адриан Падковський — по одному. Таким чином, наймолодші „Січовики” зайняли чолу позицію в показнику таблиці ігор своєї дивізії.

Жіноча відбаванкова дружина „Ч. Січі” — друга в турнірі

Згідно з вислідами змагань в товариському турнірі, що пройшов в Лівінгстоні, жіноча дружина, вигравши 5:3 сетів, зайняла друге місце. На початку грудня наша дружина розіграє свій 35-й відбаванковий сезон в рамках Відбаванкової Асоціації ЗСА.

Провідницями дружини в цьому сезоні стали Андрея і Олександра Тершаківці, тренером залишився Павло Галій. Крім сестер Тершаківців у складі дружини виступатимуть: С. Галій, Н.

Моравська, С. Лопатовська, М. Орел-Вітман, Е. Андерсон, Б. Бовк, К. Дівені, С. Кері.

Провід відбаванкової ланки оцим запрошує перспективних змагунок й змагунок включитися до наших дружин... Тижневі тренінги чоловічої дружини проходять кожної середи, жіночої в четверги вечорами в гімнастичній залі парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку, при Айві і Сент-Фред асені.

В складі чоловічої дружини виступають: А. Пеніак, А. Стасюк, А. Гной, П. Боднар, А. Голінський, А. Гладкий, А. Данилюк, М. Оленішківський, М. Дулін, Р. Кочановський.

(от)

В дорозі на шаховий Олімп

Ще тільки триває фінальний поєдинок двох найсильніших шахістів світу Каспарова і Карпова за світову корону, а вже визначилася група гросмайстрів, що в січні наступного року розпочнуть між собою змагання — краший з них у 1993 році стане суперником чемпіона світу.

Серед тих чотирнадцяти є і українців — лівів'янин Василь Іванчук, якому в березні наступного року сповниться тільки 22 роки. Хоча Василь є одним з наймолодших претендентів, його рейтинг ФІДЕ досі дуже високий — 2,680, що є на третьому місці на рейтинг-листі.

А ще кілька років тому ім'я цього хлопця з Тернопільщини мало кому було відоме. Василь стрімко увірвався в число краших гросмайстрів світу і тепер з ним повинен рахуватися кожний. Єдиний син в сім'ї Марії і Михайла Іванчуків, народився в Копичинцях, а зростав в Бережанах, де мама була вчителькою фізики у школі, а тато працював у районній прокуратурі. Зовсім випадково у їхній дім потрапили шахи, які подарував батькові товариш. Скоро виявилось, що цей подарунок найбільше собі подобав найменший Іванчук. Древяні гра полюбилася Васильові безповоротно, і інших забав, крім шахів, для нього з того часу не існує. Наука в школі давалася йому легко, швидко зростали і його спортивні результати: у 12 років вже виконав норму кандидата у

школи, вона також зуміла післати своїх дітей на українськомовні курси і до Плати. А коли малі Пундії почали підлітати, мати Дарія дуже звертала увагу, з ким її діти зустрічаються. Вона рішуче виступала проти національного ренегатства у формі мішаних подруж, а її змагання в тому напрямі не були легкі! Вона не раз плакала, здавалося, що заломиться нещасна, але завжди помагав її „ангел хоронитель” в особі її доброї сестри Наді та її чоловіка Володимира. У висліді Дарія виграла бій! Вона перемогла, бо крім того мала при собі добре вихованих і згідливих дітей, а що найважливіше, на Дарії спочивала Божя ласка, яка наділила її родину чисто українськими подружними парами з високою освітою і докторськими дипломами.

Дарія невтомно жалувала свого батька, священника, який згинув на засланні в Караганді. Тому в його пам'ять уфундувала вона stipendію для одного бразилейського питомця, що згодом виступав на священника. Пані Дарія поможіла теж своїми щедрими пожертвами двома дітятам у Бразилії стати вчительками.

Останні два роки вона тяжко хворіла. Доглядав її добрий чоловік Павло, для якого Дарія була відданою товаришкою життя, та згадана сестра Надя з чоловіком. Як мати була пані Дарія рішуча, але при тому незвичайно добайлива й чутлива. До своїх онучат ставилася справді тепло й прихильно, як добра бабуня.

Відправи у похоронному заведенні Музики почалися у вівторок, 28-го серпня

Парастасом, який відправив о. Леонард Корчинський. Наступного дня відбулася Панахида, яку відправив Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, при сослужінні отця пароха Володимира Климчука та о. Мирона Панчука, а над відкритою домовиною жалібно прощав Покійну її швагер д-р Володимир Процик.

У четвер, 30-го серпня, відбувся величавий похорон у катедрі св. отця Миколая з Службою Божою й Панахидою, яку відправив Владика Іннокентій при сослужінні отців: В. Климчука, Л. Корчинського, Й. Газуди й дякона Михайла Боза та набожного співи молодечого хору під диригентурою Соні Печенюк. Тоді Владика Іннокентій виголосив глибоку й зворушливу проповідь, прощаючи Покійну Дарію як прикладну і поборжну парфянку.

На цвинтарі св. о. Миколая о. парох В. Климчук відправив останню похоронну відправу, а приятель родини д-р Петро Моцюк попрощав покійну на вічний спочинок.

На трині в культурному осередку св. Володимира і Ольги в Чикаго в пам'ять покійної Дарії зібрано на добродійні цілі пожертви в сумі 5980 дол.

Нехай пам'ять залишиться на довгі роки по цій благородній християнській і українській патріотці!

В.П.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ”

„СВОБОДИ”

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи” і дитячого журналу „Веселка” та підтверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 11.

Ю. Личковський, Семінол	64.60
Н. Савицька, Торонто	50.00
В. Пилипшин, Чикаго	50.00
І. Старошак, Мексик Рокс	30.00
І. Скрипчук, Міссісага	25.00
А. Колтунук, Рафмен Естейтс	20.00
М. Голоскевич, Глендейл	15.00
П. Керик, Монтрель	15.00
Р. Ярема-Левчицький, Карборо	15.00
А. Гусуп, Нью Йорк	10.00
Й. Зубрицький, Нью Йорк	10.00
А. Кобаса, Віліямсавн	10.00
С. Когут, Белмар	10.00
М. Кришталевський, Вестон	10.00
О. Кусіє, Галівуд	10.00
д-р П. Пундій, Чикаго	10.00
д-р В. Пушкар, Філадельфія	10.00
О. Рак, Лонг Айленд Сіті	10.00
С. Рудий, Філадельфія	10.00
Д. Хухра, Кергонксон	10.00
С. Чорний, Бронкс	10.00
М. Корінець, Лос Анджелес	7.00
Д. Баско, Ватерфорд	5.00
В. Камінський, Вільмет	5.00
М. Кінаш, Дітройт	5.00
Ю. Кравець, Ріджвуд	5.00
Я. Кравчук, Філадельфія	5.00
В. Лаврів, Парма	5.00
Р. Марушка, Чикаго	5.00
М. Масляк, Лейквуд	5.00
С. Михайлонка, Стилвотер	5.00
І. Петик, Філадельфія	5.00
М. Прошак, Йонкерс	5.00
М. Сафранік, Ватсонвіл	5.00
о. В. Стебельський, Редінг	5.00
М. Савіліан, Гат Спрінгс	4.00
І. Новицький, Торонто	3.00

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. Eway & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациенти приймаються тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages.

МАЄМО БАНДУРИ

НА ПРОДАЖ

ПРАЦЯ

ШУКАЄМО ЖІНКИ

до опіки дворічного хлопця і

двох шкільного віку. Мешкання

і харч. Дарія після умови.

Darlen, Ct.

Тел.: (203) 656-0615 веч.

РОЗШУКИ

Двоюрідна сестра

Ірина Степанівна Жечук-Кузук

пошукує

НАВЬКА ПЕТРА

ВАСИЛЬОВИЧА

Прощу телефонувати на число:

(212) 677-1551

РІЗНЕ

ЯКЩО БАЖАЄТЕ СТРАТИТИ

ВАГУ

Продаємо натуральний китайський

чай, який допоможе вам

статити вагу. Смак чаю приємний.

Вислід гарантований. Ціна

одного упаковання (30 торбинок)

\$8.99 плюс \$1.50 пошта.

Слати замовлення з чеком на